

TVORBA INSCENACÍ V DĚTSKÝCH SOUBORECH II

DVĚ ÚVAHY O TVORBĚ DIVADELNÍ INSCENACE S DĚTMI

V odpovědích na otázku, jak vznikla divadelní inscenace hraná dětmi, se často dozvíme,

- že to celé vznikalo metodami dramatické výchovy,
- a že si to vytvářely (vymyslely, přinesly...) děti samy.

Úvaha první: Jak vzniká divadelní inscenace „metodami dramatické výchovy“?

Začnu trochu zeširoka. Představme si celkem běžnou situaci v dramatické výchově. Děti jsou rozděleny na menší skupiny, dostanou zadání (téma, námět, text...) a časový limit, ve kterém mají vytvořit řekněme scénku a tu po uplynutí časového limitu předvést ostatním skupinám. Především je na děti kladen zcela nadlidský úkol z pohledu divadelních profesí, jejich kompetencí a úkolů, které při tvorbě inscenace plní. Mají se stát nejprve (nebo spíše současně) dramaturgy, dramatiky, pak režiséry, scénografy a nakonec sami sobě jako inscenátorům i herci. Vymezený čas si musí samy strukturovat, nemají rozděleny role, všichni by měli dělat všechno (v pětičlenné skupině by tak mělo být pět dramaturgů, režisérů, herců...). Velmi často nemají ani předchozí informace, že si mají práci a pracovní role strukturovat, rozdělit si čas a vymezit si dostatek prostoru pro opakované zkoušení a fixování výsledného tvaru. Většinou nejvíce času spotřebuje „dramaturgická“ práce (ve smyslu „co vlastně budeme dělat“) a na naplnění režijních vizí (pokud se na nich skupina nakonec přece jen dohodne) hereckým jednáním většinou už čas nezbyvá (často se vše odbude rozhodnutím „nějak to zahrajeme“).

Je ovšem možné, že zkušená skupina, která je s principy a postupy práce obeznámena, může pracovat takto samostatně. Musíme mít ale jistotu, že skutečně děti ovládají postup a navíc jsou schopné skupinové komunikace a kooperace. I tak je ovšem na vedoucím, aby průběžně práci ve skupinách sledoval a případně pomáhal, pokud se práce ve skupině z nějakých důvodů zastaví.

S výsledkem, který skupiny předvedou, se většinou dále nepracuje, je jen předmětem reflexe ostatních skupin a vedoucího. Přitom je zřejmé, že při tvorbě divadelní inscenace je naopak vše, co bylo vytvořeno „napoprvé“ pouze materiálem pro další hledání, upravování, upřesňování nebo je dokonce v procesu další tvorby zamítnuto a znovu budováno. Někdy může být nabídnutá situace pouze zdrojem tématu, se kterým se dál pracuje, může nabídnout zajímavé postavy a jejich vztahy. Pak není nutné dovést situaci do fixované divadelní podoby. Ovšem s tím, že situace není dále zpracovávána, se setkáváme i tam, kdy se jedná o završení práce v hodi-

DIVADLO
podzim '15
PRODĚTI

ně, dílně a kdy je napoprvé vytvořený drobný jevištní tvar považován za hotový a takto je reflektován a hodnocen.

Výsledkem této „tvorby“ je jakýsi polotovár, něco mezi improvizovaným a fixovaným jevištním jednáním, ovšem spíše s „nevýhodami“ obojího. Pokud skupina dojde vzhledem k vymezenému času jen k předběžné domluvě, pak předvede improvizované jevištní jednání. Pokud ovšem dokáže dojít tak daleko, že si návrh jednou (improvizovaně) vyzkouší, není pak jevištní jednání ani improvizací, kdy jeden reaguje na druhého, je v očekávání, co přinese příští okamžik a tedy v jakémisi stavu očekávání, napětí, soustředění, je připraven reagovat na jednání druhých a je jím bezprostředně překvapován, ani propracovaným fungujícím fixovaným jevištním jednáním, které vzniklo v procesu tvorby hledáním, přijímáním a odmítáním toho, co bylo postupně vytvářeno. Jde pak o řekněme „druhé přehrání improvizace“, které ale většinou přinese jen zklamání jak pro zúčastněné, tak i pro diváky. To, co fungovalo v improvizaci na principu nového, nečekaného, překvapivého, podruhé ztratilo tyto momenty a sami účastníci jsou nemile překvapeni, že to, co je tak bavilo a těšilo v procesu společné tvorby „ted' a tady“, je při opakování najednou pryč. Nemůže tedy zůstat při jednom „zkušebním“ přehrání při práci ve skupině. To je jen východiskem, sběrem materiálu pro třídění a další zkoušení.

Je to ale činnost, která by měla děti učit dělat divadlo.

Jsou tohle tedy ty „metody dramatické výchovy“, kterými údajně divadelní inscenace s dětmi vzniká? Celá dramatická pro mě ale spíše divadelní výchova (ale to je zase na jinou úvahu) včetně tvorby divadelní inscenace (nebo spíš právě tvorby divadelní inscenace) by měla být současně učením se. Učením se divadlu, o divadle a divadlem. S učením se divadlem jsme se v dramatické výchově vyrovnali nejlépe. Zdůrazňujeme, jak tato činnost děti kultivuje, učí je skupinové práci, jak se skrze ni děje jejich osobnostní a sociální rozvoj. Pokud nám jde opravdu také o divadlo, pak musíme respektovat i první dva požadavky, učení se divadlu a o divadle. Osobnostní a sociální rozvoj dětí se může odehrávat i při tom, co bylo popsáno výše a co připomíná často spíše, promiňte mi ten výraz, vytváření scének k táboráku, než divadelní práci. Pokud tedy směřujeme k tvorbě jevištního tvaru (byť jen jedné malé dílčí situace) měli bychom postupovat krok po kroku, stejně jako je tomu při tvorbě divadelní inscenace. Tento postup (a jeho možné varianty) je pak tím, čemu chceme skupinu učit, je obsahem výuky.

Proces tvorby inscenace (ale stejně tak i proces tvorby jedné malé situace v hodině dramatické výchovy) prochází řadou fází, které většinou vzájemně prolínají. Jde o proces, na kterém by se měla podílet skupina ve všech jeho etapách. Přitom je ale zřejmé, že se postupně (s ohledem na věk dětí a jejich zkušenosti) i specifikám jednotlivých profesí (i jejich pojmenování) učí. Učí se přece divadlu a o divadle (a pochopitelně v důsledku pak divadlem).

V zásadě lze ale odlišit z pohledu účastníků i pedagoga čtyři zásadně odlišné etapy:

1. Dramaturgický výběr (výběr vhodné předlohy pro inscenování, její dramaturgická úprava), případně rozhodnutí napsat na určité téma scénář vlastní.

2. Tvorba inscenace jako řekněme pracovně „artefaktu“. Máme na mysli tvorbu dramaturgicko-režijní koncepce včetně scénografie, která hraje (nebo by měla hrát) při tvorbě inscenace s dětmi docela klíčovou úlohu.

3. Tvorba jevištních situací (nešikovně je tak řečeno, že dochází k naplňování vize konkrétním jevištním jednáním).

4. Herecká tvorba/vedení herecké tvorby.

Rozhodujícím kritériem pro výběr předlohy pro inscenaci je samozřejmě skupina, se kterou pracujeme, její složení, věk jejích členů, jejich předchozí zkušenosti s divadelní

tvorbou, počet členů skupiny. Tyto řekněme „praktické“ předpoklady předlohy pro danou skupinu se ukazují mnohdy jako naprosto limitující. Jde v podstatě o rozhodnutí, nakolik následně nutné dramaturgické úpravy (změna počtu postav, řešení postav v jiném věku než jsou členové skupiny, podíl mužských a ženských postav předlohy ve srovnání se skupinou atd.) zasáhnou do předlohy natolik, že zcela změni její podobu. A zda nás takové radikální a zásadní úpravy ještě vůbec opravňují s předlohou pracovat. Samozřejmě jde také o potenciál předlohy pro převedení do jevištní podoby, úvahy o žánru budoucí inscenace atd. Dramaturgický výběr je prvním a zásadním krokem, který mnohdy určuje úspěch budoucí inscenace. Je otázka, nakolik se na něm může skupina podílet a nakolik je v kompetenci vedoucího výběr učinit. Stručně řečeno vedoucí by měl znát témata, která aktuálně skupinu zajímají, jsou pro ni důležitá a volit takovou předlohu, která má potenciál o těchto tématech vypovídat. Ponechat výběr na dětech znamená dočkat se touhy hrát to, co je právě mezi dětmi populární, ale většinou nerealizovatelné, protože častěji vychází jejich přání spíše než z knižní předlohy z jejího filmového zpracování.

Ve druhé etapě jde o vytvoření plánu, koncepce budoucí inscenace, dramaturgiko-režijní koncepci, o vizi budoucí inscenace, o hledání divadelních prostředků, o návrh scénografie a případně scénické hudby. Na této fázi se podle věku a zkušeností podílejí všichni členové skupiny. Nepojímáme ji jen jako tvorbu inscenace, ale současně jako pedagogický proces, ve kterém se s tvorbou inscenace, jednotlivými kroky, fázemi tvorby členové skupiny seznamují. Cílem tedy není „jen“ vytvořit inscenaci, ale učít skupinu vytvářet divadelní inscenaci. Samozřejmě je úlohou vedoucího proces tvorby vést, poskytovat členům skupiny prostor pro tvorbu a zároveň shromažďovat a třídit nasbíraný materiál, dávat mu konkrétní podobu, korigovat proces tvorby s vědomím výsledného tvaru. A s ohledem na možnosti konkrétní skupiny, se kterou pracuje (věk jejích členů, míra jejich zkušeností jak s inscenováním, tak s hereckou tvorbou). Je to jistě nelehká úloha, která znamená často potlačit vlastní tvůrčí ambice a poskytnout prostor pro tvorbu skupiny a současně nést zodpovědnost za výsledek skupinové tvorby.

Od tvorby divadelní inscenace, tedy spíše od plánu na budoucí inscenaci, hrubé představy a vizi, jsme oddělili etapu tvorby jevištních situací. Nejde ještě o vytváření a fixování jevištního jednání v jednotlivých situacích, ale spíše o hledání jejich podoby, o konkretizaci vizí vytvořených v předchozí etapě, o prověřování funkčnosti navržených prostředků sdělování, o hledání hereckého stylu. Děje se tak většinou formou improvizovaného jevištního jednání, ve kterém vstupují do postav všichni členové skupiny bez ohledu na to, kdo bude v konečné podobě jejich interpretem. Tato etapa přináší upřesňování koncepce, mnohdy i její výrazné změny ve všech složkách. Hledáním podoby jednotlivých situací skrze improvizované jevištní jednání hledáme dílčí témata situací a prověřujeme je i skrze herní jednání v podobných situacích a v neposlední řadě prověřujeme možnosti skupiny vizi budoucí inscenace svým hereckým jednáním naplnit.

Ve fázi, kterou jsem pojmenovala jako hereckou tvorbu/vedení herecké tvorby, jde o vytváření konkrétních jevištních situací inscenace ve smyslu jejich naplňování konkrétním jevištním jednáním konkrétními interprety a jeho postupné fixování. Ve chvíli, kdy jednotliví členové skupiny zkouší své role v inscenaci, je jejich další zapojování se do procesu na straně řekněme režie prakticky nemožné. Přirozeně vnímají sami sebe jako herce a přejí si být ve své herecké tvorbě vedeni. Podílejí se na dotváření inscenace „zevnitř“, skrze naplňování režijně dramaturgické koncepce hereckým jednáním. Vedoucí by měl „uvolnit“ prostor pro hereckou tvorbu skupiny a ponechat přirozený a volný průběh tomu, jak se budou jednotliví členové podílet na vzniku inscenace z pozice režie. Většina připomínek a návrhů, které budou od členů zaznívat, budou spíše připomínky herců než režisé-

rů a budou se týkat především pojetí vlastní role, vlastního hereckého jednání. V žádném případě to ale nemůžeme považovat za nedostatek zájmu o inscenaci jako celek. Je to naprosto přirozený vývoj v procesu tvorby inscenace a vedoucí by si měl být vědom toho, v jakých rolích se členové skupiny v té které fázi tvorby nacházejí a respektovat tyto role.

Samozřejmě ve skutečnosti všechny fáze vzájemně prolínají. I fáze vytvoření scénáře a režijně dramaturgické koncepce neprobíhá „na papíře“, pouze ve vzájemných diskusích, ale skrze hledání a prověřování vizí jednáním. Využíváme herní jednání (dramatickou hru) v celém procesu tvorby inscenace jako hledání a prověřování témat skupiny, jako možné východisko pro autorskou inscenaci, jako materiál pro tvorbu jevištních situací, jako vytváření a prověřování postav. Využíváme improvizované jevištní jednání k prověření situací inscenace, k hledání jejich jevištní podoby, ale také k prověření skupiny, jejího vidění budoucího jevištního tvaru (pokud by vše probíhalo jen v diskusích, pak se pravděpodobně stane, že za slovy budou mít jednotliví členové skupiny a vedoucí i docela odlišné představy, které můžeme prověřit a sladit jedině vyzkoušením každého nápadu), funkčnosti navrhovaných prostředků sdělení i hereckých schopností jednotlivých členů (a to i u skupiny, se kterou běžně pracujeme).

To, co vede k používání herního jednání v procesu tvorby inscenace, je také malá životní zkušenost dětí. Herním jednáním se jim pak snažíme alespoň zprostředkovat chybějící zkušenosti potřebné pro pochopení a interpretování postav, jejich vztahů, motivací, situací, do kterých se dostávají. A to je možná také jednou z příčin onoho požívaného úsloví „děláme to metodami dramatické výchovy“.

Úvaha druhá: Kdo je za to všechno zodpovědný?

V ateliéru divadlo a výchova jsme dospěli k přesvědčení, že profesní vybavenost pro tvorbu inscenace se skupinou amatérů (dětí, mládeže, ale i dospělých) je klíčovou kompetencí, které chceme naše studenty učit. Nejde ale o méně schopného dramaturga, režiséra, scénografa... nebo „od každého trochu“, ale o velmi specifickou profesi, která klade specifické požadavky na osobnost tohoto odborníka. V zahraničí se setkáváme s nepřeložitelným názvem této profese (a studijního oboru například na HKU Utrecht) „Theatre Maker Educator“. Je to člověk, který umí dělat divadlo, učit divadlu a divadlem a zároveň dokáže v zájmu skupiny potlačit své vlastní umělecké ambice. Je to člověk, který umí vést skupinovou tvorbu. Především jde tedy o to, že primární jsou potřeby skupiny, se kterou pracuje, její tvůrčí potenciál, schopnosti jejích členů. Při své práci tedy vychází ze skupiny jako takové. To se týká jak volby tématu, námětu (ať už jím je dramatický text, epická předloha, poezie, hudba...), režijní koncepce, scénografie, tak i obsazení rolí a vedení herecké práce.

Znamená to ovšem, že přebírá jak za proces tvorby inscenace a její výsledek, tak i za fungování skupiny a všech jejích členů v něm a v neposlední řadě i za proces jejich učení se divadlu, o divadle a divadlem plnou zodpovědnost.

Zbavme se už pro jednou řady klíše a pověr (a možná i výmluv) a následně postupů, které jsou s tvorbou inscenace s dětmi spojeny. Obecně je zřejmé za prostor pro vlastní tvorbu dětí považováno to, že jsou na ně přesouvány některé kompetence, které ale nemohou naplnit. Začíná to už oblíbeným „přineste knížky, které čtete a které bychom mohli hrát“. Samozřejmě, že se každý vedoucí zajímá o to, co děti čtou, jaké filmy sledují, jaké počítačové hry hrají. Nemůže ale předpokládat, že jako předlohu pro budoucí inscenaci přinesou něco (snad jen šťastnou náhodou), co by splňovalo všechny předpoklady pro jevištní adaptaci a navíc jevištní adaptaci v dané skupině (ve skupině v určitém věku, složení, s určitou divadelní zkušeností). A pokračuje to výše popsaným způsobem tvorby jevištních situací cestou „scének“ bez ohledu na fáze procesu tvorby a jednotlivé řečneme profese,

ponecháním výběru interpretů postav na skupině (kdy spíše než posouzení předpokladů pro interpretaci mohou hrát roli vztahy ve skupině, vzájemné sympatie a antipatie). Na všechno to pak máme odpověď, že to přinesly samy děti, že to tak děti chtěly, vymyslely...

Co si pak ale představujeme pod pojmy „podílil se na tvorbě inscenace ve všech jejích složkách“, mají „prostor pro svobodnou tvorbu“..., když naznačujeme, že je to všechno zodpovědnost toho, kdo tvorbu inscenace vede?

Dovolte pro názornost příklad. Když dostaneme úkol „napište básničku“, zabere spoustu času vymýšlet o čem, jakou, jak dlouhou... svoboda tvorby se změnila v tápání, nejistotu. Když dostaneme úkol „napište čtyřverší o jaru, aby se rýmovalo a b a b, pak pravděpodobně ve vymezených mantinelech můžeme hned začít tvořit. Tak si také představuji podíl dětí na tvorbě inscenace. Totiž tak, že dostávají přesně zadané dílčí úkoly, o kterých je vedoucí přesvědčen, že pro jejich splnění mají dost znalostí, dovedností, zkušeností, materiálu.

Nejde v rámci tohoto příspěvku detailněji popsat postupy, kterými inscenace s dětmi vzniká nebo spíše může vznikat. Šlo mi jen o to, zbavit se nejméně dvou balíků předpokladů, které se ve spojení s tvorbou inscenace hrané dětmi stále objevují (možná ale už jen na „okresní“ úrovni, dlouho jsem neměla možnost účastnit se národní přehlídky).

Tím prvním je dostava, že inscenace s dětmi vzniká nějak jinak, nějakými specifickými postupy, metodami dramatické výchovy, než běžně divadelní inscenace vzniká. Že tedy není ani důležité, aby ten, kdo její tvorbu vede, měl praktické i teoretické divadelní vzdělání. Moje letité zkušenosti v oboru vedou k přesvědčení, že nejde jinak vytvořit inscenaci, než učinit dramaturgický výběr a dramaturgickou úpravu (nebo vytvořit vlastní scénář), následně pak dramaturgicko-režijní koncepci, vymyslet a realizovat scénografii, vést režijně hereckou tvorbu skupiny.

Druhý balík předpokladů se pak týká podílu skupiny na vzniku inscenace, představy, že svoboda tvorby znamená ponechat dětem naprostou volnost v rozhodování i tvorbě inscenace. A omlouvat některé nedostatky tím, že to „je jejich (přání, nápad, rozhodnutí...)“.

Specifikum tvorby inscenace s dětmi je v tom, že celý tento proces je současně procesem učení se divadlu a o divadle, že se všemi kroky seznamujeme skupinu a že některé dílčí úkoly necháme členy skupiny samostatně řešit (samozřejmě s ohledem na jejich věk, již získané znalosti a dovednosti a divadelní zkušenost). Ale že zodpovědnost za proces tvorby a učení se i za výsledný tvar nesu vždycky já jako vedoucí. A že tedy musím umět divadlo dělat a něco o něm vědět. Že tedy nejsem od všeho trochu, ale „Theatre Maker Educator“.

A zbavme se už také jednou provždy toho tradovaného nesmyslu, že není důležitý produkt, ale proces, že tedy není rozhodující, zda je inscenace dobrá (nebo zda vůbec vznikne), že stačí, když k její tvorbě vedly dobré „dramatickovýchovné“ metody. Jestliže je proces nastaven tak, že celý směřuje k vytvoření a prezentování inscenace, pak nelze obojí od sebe vůbec oddělit. Bez výsledku, ke kterému proces celou dobu směřoval, ztrácí sám o sobě smysl.

Mluvím celou dobu o dětech a zároveň jsem už dříve položila k tomuto tématu otázku, zda vůbec děti, nebo od jakého věku děti mohou/mají hrát divadlo, když chápu divadlo jako sdělení určené divákovi. Kdy potřeba takového sdělení vzniká a zda tedy do té doby děti na jeviště vůbec patří. Neumím na to jednoznačně odpovědět. Snad jen, že mnohokrát jsem zmínila, že tvorba inscenace je zároveň procesem učení se o divadle a divadlu. Lze tedy inscenace hrané dětmi do té doby, než u nich vznikne potřeba sdělovat (o sobě, o světě, o svých názorech na svět, sebe v něm, ale i na divadlo), považovat za jakési učení se, trénink. Jednoduše - aby až budou mít co říct, tak to říct (divadlem) uměly. Silva Macková

MYSLÍM, ŽE ODPOVĚĎ NA OTÁZKU JAKÝ JE PODÍL DĚTÍ na vzniku inscenace není jednoznačná, vždyť se jedná o tvůrčí proces, a to ještě s různě naladěnými skupinami! Pokusím se svou cestu zobecnit.

Pracuji metodami dramatické výchovy a přitom se snažím o čistý divadelní tvar. Nechci a ani neumím zapomínat na dětského herce. Chci mu dát volnost pro tvorbu, pro nápady. Ani si vlastně neumím připravit tři podrobné režijní knihy. (Jak nám bylo řečeno na režii v rámci studia.) Nejsem tak dobrá, abych vše do detailu vymyslela. Jsem zvyklá se nechat inspirovat a vymýšlet společně s žáky. A to už od výběru předlohy.

Nechávám děti vybrat, čím se budeme v daném roce zabývat. (Vyjma jen nejmenších žáků přípravných ročníků.) Každý z nás přinese knihu, svůj návrh, ale já jsem ten, který se s jejich návrhy podrobně seznámí, přečte i několikrát a pak nabízí motivy, situace - kudy by se práce mohla ubírat a co která předloha v sobě může skrývat za problémy, komplikace, nebo za zajímavosti. Čím jsou děti mladší, tím je můj podíl větší. A opačně, čím jsou starší, tím více nechávám i výběr motivů a situací na nich. Po všem tom zkoumání, hraní si, opět děti vyberou, do které z přinesených knih půjdeme. Stane se, že vyberou něco, co mi přijde komplikované a vůbec ani nevím, co pak s tím (např. Leni). Ale je to pro mne výzva.

A pak znovu sedám a čtu a čtu po několikáté a přitom zkoušíme další a další situace a já své děti pozoruji, jak jim která jde, jestli je realizovatelná, nebo je daná cesta nesmysl, nechávám se inspirovat a inspiroji je a přemýšlím nad klíčem k uchopení, nad postavami.

V tom tvůrčím konání si pak musím ujasnit, jakou cestou je povedu, musím rozhodnout, který klíč k uchopení bude ten pravý. Čím jsou starší, tím jim více své myšlenkové pochody sdělují, diskutují s nimi o tom. Ale rozhodnutí je na mně. V tuto chvíli musím být režisér. A čím jsou starší, tím více si musím své rozhodnutí umět obhájit.

A pak se učíme zvolený divadelní jazyk. A já na tento divadelní jazyk opět vymýšlím cvičení, hry. Zkoušíme jeho možnosti, prostředky. Zkrátka tvoříme v mezích zvolené cesty.

A pak už píši scénář, zachytávám do něj naše nápady, mnohé vyhazuji, vkládám i nové. Tvořím ovlivněna naší společnou cestou. V takový okamžik má možná scénář nejjistější podobu. Možná. Ale udržet tuto čistou podobu při tvorbě již na konkrétním scénáři není vůbec jednoduché.

Někdy obyčejnou leností naučit se daný text dojde k přirozeným škrtům, nebo úpravám. Někdy zas přicházejí nové zajímavější nápady, než ty, které jsou ve scénáři. A já se snažím, aby změny byly přínosem a ne zhoršením. Snažím se. Ne vždy mi to vyjde. Ale rozhodně ze sebe nesnímám zodpovědnost za celek. Věty: „Děti to tak chtěly, nebo děti to vymyslely.“ Nemám ráda. Já jsem ten, který jim musí vysvětlit, jestli je to přínosem, nebo ne. Já jsem ten, který vysvětlí, jestli přinesená hudba se k příběhu hodí, jestli zvolený kostým je ten pravý nebo ne. Ale čím jsou žáci starší, tím více se shodujeme. (Jen do jedné jediné věci se mi „nemíchají“, a to jsou světla. Ty si tvořím úplně sama. Asi i proto, že ty vymýšlím, až úplně na závěr, kdy je inscenace postavena a kdy všichni herci se zabývají především svým úkolem.)

Jsou ale okamžiky, kdy slevuji ze svých představ vědomě. A to tehdy, kdy se někomu nedaří sdělit všechny věty, všechny myšlenky nějaké postavy, neuhraje danou situaci, když zkrátka je toho na představitele moc. V takový okamžik slevím. A vymýšlím jinou snazší cestu. Někdy tato nedokonalost paradoxně pomůže k lepšímu sdělení, ale dost často ne. Vím to, ale přesto to nechám být, vydržím i poznámky od porotců či diváků. V takový okamžik je totiž mé i naše inscenátorské ego méně důležité, než pocit mladého herce.

A ještě k dvojotázce, zda skutečně baví malé děti dívat se na to, jak si jiné děti hrají divadlo a zda malé děti oslovují svou jevištní hrou své vrstevníky a komunikují s nimi skrze hru na jevišti: ANO, ANO, ANO.

Hrajeme dost často pro vrstevníky v rámci školních představení. Povídáme si s nimi o představení, o tématu, které hrajeme... a možná i proto je baví se na nás dívat.

Irena Konývková

JE TO VŠECHNO DALEKO SLOŽITĚJŠÍ, než se na prvý pohled a ze zavedených „odborných teorií“ může zdát. A je to přitom i velmi jednoduché. Jde o partnerství, schopnost naslouchat, vnímat a bavit se - ale s vědomím, že naším cílem je NĚCO NĚKOMU sdělit. Co a komu?

Hledáme si společné téma, které nám všem (dětem, ale i mně) bude blízké a budeme mít pocit, že nás bude nejen bavit, ale budeme jeho prostřednictvím i umět něco sdělit divákům.

Jakým a kterým divákům? To je tzv. divácká adresa a z toho se odvíjí další mnohé. Třeba chceme jen se něco naučit (výslovnost a pohyb a zpěv a prostorové řešení a výtvarnou část představení), a výsledek předvést rodičům, kamarádům. Pak nemáme jiné ambice, víme, pro koho to hrajeme a co tím chceme sdělit a ukázat...

Nebo máme nějaký příběh, který nás zaujal, jehož prostřednictvím se (společně) chceme vyslovit ke světu, k životu? Pak jsou jiní diváci, a musíme vědět, jak jim naše sdělení zprostředkovat tak, aby šli s námi, aby nám rozuměli, aby o našem sdělení mohli přemýšlet (a k tomu, pochopitelně, sledovali i to, jak ty jejich děti se na jevišti chovají, jak umí zahrát svou roli, řešit divadelně dramatické situace...)

Také můžeme mít ambice vyhrávat postupové přehlídky a získávat ocenění a diplomy a praporky. Proč ne? Pak je potřeba se trochu podbízet porotě, předem si je ověřit a zahrát to tak, abychom postoupili. Vedoucí souboru z toho má body a požitky, děti diplomy a pocty vítězů a - prd... Několikrát jsem na postupových přehlídkách zažil výrok (vždy stejný) paní vedoucí souboru „*Děcka, je to dobrý, jsou horší, než my...!*“ Je tohle cesta k divadlu? Ambice vedoucího (který si nechá i v dětském souboru říkat „režisér“) jsou dominantní.

Zhusta se stává, že vedoucí dětského souboru si vymyslí, někdy vysní téma, které je „jeho“ a děti to naučí. Inscenace má všechna plus, jen jedno chybí - děti nevědí co, a proč a komu hrají. Jsou jen paňáci - byť naprosto dokonálí... Ale nic není za ně a z nich. Je to jen vypočítaná a secvičená konstrukce...

Není rozdíl u inscenace hrané dětmi, či dospělými, pokud ví co, komu a proč hrají, co sdělují. Radost ze hry? Proč ne? Vážné filosofické téma? Proč ne? Tragičnost života, či radost ze života? Proč ne? Jen od samého počátku, bez rozdílu věku musí vědět, o co JIM v onom sdělení jde, komu to sdělují, s kým se o své poznatky rozdělují a proč. Nesmí být k tomu dokopání bez vnitřního souznění (spolupochopení a vědomí).

Obojí nestejně důležité. Divadlo s dětmi děláno je bezesporu výchovou, leč nejen dětí ze souboru, dětí hrajících, ale jejich prostřednictvím i děti diváckých. Co, proč a komu - následně pak i jak)...

Jak tedy? Další důležitá výzva. Jen tak a natolik, nakolik jsme schopni rozumět a vědět a předávat.

Odpovědi na položené otázky:

„*Jak probíhá komunikace hrajících s diváky v tom kterém věku?*“

Zase je to o partnerství. Diváci i hrající musí být partnery. Ti, kteří sdělují, musí vědět přesně co - a komu. I proč... Ano - lze stavět i výsostně divadelní kritéria, ale ta pro mě v mladším věku děti (hrajících i diváků) nejsou nejpodstatnější... Když budou vědět co, pak hledají i jak... A tím se učí.

„*Skutečně baví malé děti dívat se na to, jak jiné děti hrají divadlo?*“

Viz výše. Ano - baví. Baví to pak i hrající, když ví, že to baví divající se (a vnímající).

Musí dojít k vzájemnému propojení jeviště a hlediště - přes co? Na to je spousta teorií, ale podstatné je vnímání, sdělování, pochopení, pro mě partnerství...

„Oslovují malé děti svou jevištní hrou své vrstevníky a komunikují s nimi skrze hru na jevišti?“

Bezespory ANO - pokud jsou dodržována výše nastavená kritéria. Děti nejsou zmenšení dospělí, ale ani nesvéprávné bytosti, jsou to již od mala individuality a je třeba umět je pokorně oslovit, zaujmout a sdělit jim příběh, nebo téma tak, aby se s ním mohli ztotožnit, jít s dějem, fandit - zase je to ono PARTNERSTVÍ!

„Není důležitý produkt, ale proces...“

Blud. Platí obě varianty. Proces vzniku představení ve všech jeho postupných krocích je výchovou k divadlu, komunikaci, sdělení. Diváctví je proces ke komunikaci, pochopení, sdělení. Jedno bez druhého nesmyslem jesti...

„Děti si na jevišti hrají...“

Ano, bezespory si hrají při vzniku. Pak ale už hrají, neb sdělují. Chtějí, aby jim bylo rozuměno, a aby jim mohlo být rozuměno, musí vědět a rozumět...

„Inscenace vznikla metodami dramatické výchovy“

Co je to dramatická výchova? Kdo je dnes schopen sdělit jasnou, přesnou a definitivní, jednoznačnou definici? Žádná dogmata neplatí, opět jsou to jen individuální, více, či méně sdělované zkušenosti, v horším případě teorie. Vše záleží na individualitě tvůrce, lektora, partnera dětí, jeho schopnostech, schopnostech, hloubce pochopení a vnímání, ale i technických schopnostech dětí na jevišti. Zase je to partnerství!

„To tam chtěly, vymyslely děti...“

Pochopitelně - je nutné, aby děti měly prostor spoluvytvářet. Ale je zodpovědností vedoucího, aby byl dobrým VÝHYBKÁŘEM a nenechal je jet na slepou kolej. A když tam v procesu tvorby náhodou jedou - a je to dobré, je potřeba jim říci, že jsem se mylil a jejich nápad je lepší...

Za ta mnohá léta, kdy divadlo s dětmi a dospělými dělám, jsem se mnohdy mylil, snažil jsem se jim vnutit svou vizi, téma, prostředky. A mnohdy jsem pochopil, že pravdu nemám já... Pak je dobře to přiznat, ne pokorně a se studem, ale k vlastnímu (i jejich) poučení. Nelze je nutit, nutno je společně hledat ku společné spokojenosti...

Pro divadlo s dětmi a dospělejšími platí hlavně to, co pro veškeré lidské společenství, pro zákony komunikace. Nejdůležitější není mluvit, ale umět naslouchat. Pokud se všichni naučíme vzájemně si naslouchat, pokud si budeme věřit a budeme mít i pocit spoluzodpovědnosti za druhé, ale i za výsledek, není nic špatné...

Leč - velmi prosím. Nic z toho není dogma, zákon, něco, co se nesmí porušit. Pokud nějaká porota (ne diváci) prosazuje jen svá dogmata a neposlouchá, pak ji nemusíme brát až tak vážně. A vezmeme si z připomínek jen to, čemu rozumíme a co nás posune dál - a co třeba i tu naši inscenaci posune dál. Základní téze ZDIVIDLA Ostrava odedávna jsou:

Umět naslouchat, vnímat - nepřerušovat ostatní, neužívat sílu pěstí, hlasu, či ambicí - být partnerem, hledat své sdělení, své vyjádření - naučit se to, co pro ono sdělení potřebují, aby bylo pravdivé a ne jen náhodné. Tady se učíme práci s tělem, hlasem a všechny další divadelní dovednosti...

Pokora před tématem, příběhem, ale i před diváky (i porotci občas jsou diváci) je klíčová. Ale i to je výše - umění naslouchat, vnímat a chápat.

Úkoly vedoucích (výhybkářů) dětských souborů jsou nemalé, a ne mnozí mohou je pokorně zvládat a akceptovat to, že oni nejsou to hlavní. Že všichni sloužíme tomu hlavnímu - vzájemnému pochopení...

Víc toho asi neřeknu, řádky jsou omezeny a co kdyby další chtěli také něco sdělit...
Těším se, možná se naučím více.

Alexandr Rychecký

PROFESIONÁLNÍ DIVADELNICE A AMATÉRSKÁ UČITELKA

Moje praxe s dětmi není zase tak moc velká. Cítím se být profesionální divadelnicí a spíše amatérskou učitelkou (byť jsem později vystudovala výchovnou dramaturgii na DAMU). V práci s dětmi mě daleko více zajímal osobnostní proces dětí. Také setkání s nimi, atmosféra společného času, zážitky, radost ze hry. Asi taky proto, že divadla jsem měla ve svém životě celkem zajímavého dost. Jenže postupně, celkem přirozeně vplynulo, že takové vystoupení, alespoň malá inscenace, je silným sociálním tahounem. Dalším rozměrem, který dával smysl tomu všemu, je hraní si. S menšími dětmi to bylo spíš vědomí směru pro mne, s většími pak např. společná zodpovědnost za dotažení cíle! A ještě jeden sociální rozměr je nezanedbatelný. Nakouknutí rodičů - a splnění jejich touhy, vidět své dítě vystupovat, což považuji za legitimní - do našeho dění. Byť mě k tomu nikdo nenutil, přeci když na to došlo, byla to skvělá událost!

Ale zpět k začátku - tedy proces, který mě zajímal více. Díky všem těm cvičením, hrám, prostoru pro vlastní citění a myšlení se vždy vytvořila důvěrná atmosféra společenství a silných osobních vztahů. Pak bylo možné se vyjadřovat i k sobě navzájem, klást společné i individuální otázky bytí. Ve hře - ale ne už té jednoduché - leč ve hře příběhů, simulovaných situací, charakterů lidí, hrou s předměty a loutkami. Děti mohly žít a prožívat to, co třeba ani jinde nelze. Mohly být mohoucí samy za sebe. A tak malý člověk sám mohl říkat, co si myslí, sám za sebe, klidně prožívat vztahy a události způsobem sobě vlastním. Bez rizika, že si za to ponese si následky. Užít svobodu projevu a také zážitků, které v běžném světě nejsou tak dostupné! Měly možnost zpřístupnit svůj vnitřní svět, necenzurovaně druhým. Totéž samozřejmě neplatilo zcela pro mne; jistým způsobem ano, jinak by to nefungovalo, ale pozice byla jiná. Být však účastna tohoto procesu zrání malých a mladých lidí obohacovalo po všech stránkách i mne. Byla to žitá skutečnost, byť fiktivní.

Bylo ale jasné, že kdyby toto celé báječné dění zůstalo uzavřené ve skupině, mohlo by se stát, že vytvořím jakýsi „skleník“. Svět sám pro sebe, kde je sice člověku dobře, ale vnější realita jaksi zůstává stranou. Nikdo totiž kromě účastných dětí a vedoucího neví, co se uvnitř skutečně děje, byť se třeba řeší hrdinný příběh.

Divadelní představení je podle mne pojátkem mezi tím, co se odehrává uvnitř skupiny a okolním světem. Je příležitostí pro děti i dospívající, jak ukázat svoji „duši“ - pokud předpokládáme, že nejde o secvičené vystoupení na efekt. Že je tu možnost, jak ukázat celý ten proces tvorby, radosti, prožitku, výpovědi. Nutí to naučit sdělnosti pro ostatní svět. Sám za sebe a ještě k tomu s druhými. A také důvod získávat nástroje - tedy dovednosti k takovému sdělení postupným cvičením. Divadlo je přece úžasným nástrojem lidské komunikace tady a teď. Je živé mezi diváky a herci. A i když dochází i u dospělých k určité autenticitě bytí, pořád je to tato specifická situace. Pes asi těžko pochopí tuto situaci, a bude vždy na jevišti zneužíván. Nepochybuji však o tom, že děti i malé děti jsou schopné rozlišit, že vystoupení není stejná situace, jako když si hrají „na dvorečku“. Ale zcela jistě si neporadí s tím, jak to udělat, aby tam mohly ukázat svou hru, hravost. A to si myslím, že je právě kumšt učitele. Moje zkušenost je, že děti (malé i velké) - pokud se cítí bezpečně - dokážou víc, než si myslíme. Jenže ta bezpečnost není pouze v důvěře, že učitel nás má rád, nýbrž i v tom vytvořit takovou režii, aby se dětem dobře hrálo (v čemž mi zcela jistě pomohla má průprava a zkušenost divadelní). Ale také v tom, že o té cestě, na kterou se s ním vydávají, i něco ví.

Zcela jistě vím, že těch pár inscenací, které jsem s dětmi vytvořila, byly zážitkem na celý život! A všichni jakoby přitom trochu poporostli směrem k vlastní mohoucnosti. A konec konců, zatleskají-li lidi upřímně (neboť to se pozná) i mně samé - když mám za sebou určité dílo - jsem hned víc někdo. A u dětí to určitě nebude jiné.

Mirka Vydrová

Každý z nás se často setkává s otázkou, co z divadla pro děti a mládež stojí za vidění, které inscenace bychom mohli rodičům, školám nebo kulturním zařízením doporučit. Předkládáme vám již čtyřicetý pokus o odpověď:

INSCENACE PRO DĚTI A MLÁDEŽ DOPORUČENÉ DDD

PODZIM 2015

Neděláme si nárok na úplnost tohoto seznamu a nepovažujeme ho za "konečný". Vydáváme jej jednou ročně, doplňujeme a obměňujeme podle aktuální situace. Víme také, že to je jeden z možných pohledů a nikomu jej nevnucujeme: nabízíme určitou záruku, jejíž kvalitu si může každý sám ověřit a rozhodnout se, zda jí chce nadále věřit či ne. Seznam je kolektivním dílem odborníků sdružených ve Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež DOBRÉ DIVADLO DĚTEM, kteří inscenace do seznamu navrhují a následně hlasováním doporučují na základě osobního shlednutí. Jde o odborníky z celé České republiky, zabývající se tvořivou prací s dětmi z pohledu psychologie, pedagogiky, dramatické výchovy, divadla, jakož i dalších uměleckých disciplín.

Na další spolupráci se těší

DDD, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, osDDD@seznam.cz,
www.dobredivadlodetem.cz

VĚK INSCENACE

2–4 O BERÁNKOVI, KTERÝ SPADL Z NEBE

Jednoduchý příběh, inspirovaný motivy z obázkové knížky o oblačném beránkovi, který spadl z nebe.

NAIVNÍ DIVADLO Liberec

Autor: Fred Rodrian, úprava: Vít Peřina a soubor, režie: Michaela Homolová, scénografie: Robert Smolík, hudba: Filip Nemohla Kvartet, hraje M+Ž: 2+2.

Druh loutek: různé, prostor: aréna, interiér. Délka: 25+25 min. S

Spojení: NAIVNÍ DIVADLO, Moskevská 18, 460 31 Liberec, tel.: 485 102 093, 485 253 611, e-mail: info@naivnidivadlo.cz, www.naivnidivadlo.cz

3–9 MŮJ MEDVĚD FLÓRA

Pohrávání si s knížkou Daisy Mrázkové pro všechny, kdo si rádi čtou, představují, vymýšlejí a mají chuť hrát si.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Daisy Mrázková, Luděk Richter, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+1, druh loutek: panáček, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

3–12 ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

TEÁTR VÍTI MARČÍKA Hosín

Autor, režie a hudba: V. Marčík, scénografie: R. Štolbová,

hraje M+Ž: 1+0, druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou, tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz, www.vitamarcik.cz

4–6 JAK SE HLEDAJÍ PRINCEZNY

Maňásková komedie s živými herci a přímými kontakty s dětmi.

BOŘIVOJ Praha

Autor: Milada Mašatová, režie a scénografie: M. Vydrová, hraje M+Ž: 0+3, druh loutek: maňásky, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 120 div.

Délka: 45 min. N

Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7,

tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

4–7 TUČŇÁKŮV VÝLET

Co se přihodí, když se s tučňákem utrhne kra.

KRAB Praha

Autor a režie: Barbara Kocábková, Jana Samková,

scénografie a hudba: B. Kocábková, hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10,

tel.: 227 860 381, 604 566 330, e-mail: ba.koc@volny.cz

4–8 **BYL JEDNOU JEDEN**

POLI Hradec Králové

Autor a scénografie: J. Polehňa, režie: J. Polehňa, D. Illich, hraje M+Ž: 2+0.

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 40 min. A

Spojení: Jiří POLEHŇA, SNP 616, 500 03 Hradec Králové 3,

tel.: 495 544 076, e-mail: polepoli@seznam.cz, www.divadlpoli.wz.cz

4–8 **JAK MEDVĚDI VAŘILI**

KRAB Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: K. Skalická a B. Kocábková, hraje M+Ž:

0+2, druh loutek: maňásci aj., prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 120 div. Délka: 45 min. A

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10,

tel.: 603 791 621, e-mail: ba.koc@volny.cz

4–8 **POVÍDEJ, PAŇÁCO**

Dvě pohádky spojené klauniádou.

ŘÍŠE LOUTEK Kroměříž

Autor: Jiří Středa a Pavel Polák, úprava: soubor, režie: Jiří Lisý,

scénografie: J. Lisý, Anna Michajlovičová, Marie Baierová, Martina Hrtúsová,

hudba: Bohdana Račanová j.h., Vlastimil Brožek j.h., hraje M+Ž: 2+4.

Druh loutek: marionety, maňásci, prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: Jiří LISÝ, Pod Barbořinou 3234/28, 767 01 Kroměříž,

tel.: 777 802 358, e-mail: j.lisy@seznam.cz, www.riseloutekkromeriz.cz

4–10 **ČERNOŠKÁ POHÁDKA**

Jednoduchý příběh s rytmicky říkadly a hrou na bubny.

DRAK Hradec Králové

Autor: soubor, režie: Jiří Vyšohlíd a soubor, scénografie: Petr Matásek,

hudba: J. Vyšohlíd, hraje M+Ž: 3+0. Prostor: kukátko, interiér,

tech. podmínky: 5x6x3,5 m, 3x380 V, zatemnění. Délka: 50 min. S

Spojení: DRAK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové 2, tel.: 495 514 721,

495 515 543, e-mail: info@draktheatre.cz, www.draktheatre.cz

4–10 **KVAK A ŽBLUŇK**

Příběh o opravdovém přátelství žabáka Kvaka a ropušáka Žbluňka.

BILBO COMPAGNIE Nová Ves pod Pleší

Na motivy známé knihy A. Lobela, režie: Andrej Krob, scénografie Jiří Sopko,

hraje M+Ž: 1+1. Prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Jiří BILBO Reidinger, Sylvie KROBOVÁ: 318 581 808, 605 556 689,

tel.: 604 312 821, e-mail: bilbo.reidinger@gmail.com, www.reidinger.cz

4–10 **MŇAM-POHÁDKY**

Vaříme a jíme na jevišti.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: František Kaska, Petr Mlád, režie: P. Mlád, scénografie: Dagmar Jandová,

hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: spodové, manekýn, prostor: kukátko, interiér.

Délka: 45 min. N

Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123/3008, 320 12 Plzeň, tel.: 377 828 384,
731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz, www.divadlokuba.eu

4–10 **O SLEPIČCE**

Jak běhala, když zjistila, že "...leží tam na dvoře, má nožky nahoře".

JARKA HOLASOVÁ Provodov

Autor: Božena Němcová, úprava, režie a scénografie: J. Holasová,
hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér,
max. 100 div. Délka: 25 min. A

Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz

4–10 **O ŠEVCI KUBOVI**

Když se Kuba potká s hloupostí ve všech podobách, vrátí se raději k hodné ženě.
MRAK Havlíčkův Brod

Autor: Yvonna Kršková, úprava a režie: Jan Prokeš, scénografie: František Štibor,
hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko,
interiér, maxim. prostor: 300 div., 4 židle, základní nasvícení. Délka: 50 min. N

Spojení: Josef MELENA, Nad tratí 446, 580 01 Havlíčkův Brod,
tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz, www.uniart.cz

4–10 **OŘÍŠKOVÁ CHALOUPKA**

Docela malá, tichá pohádka o perníkové chaloupce.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie a scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: tyč-
kové plošné, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 30 div., tech. podmínky: stůl.
Délka: 20 min. N

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,
tel.: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4–10 **PEJSEK A KOČIČKA**

Povídání o pejskovi a kočičce inspirované dobou, kdy bylo napsáno.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: František Kaska, P. Mlád dle Josefa Čapka, režie: F. Kaska, P. Mlád,
scénografie: Jaroslav Hrubý, hudba: různí autoři, hraje M+Ž: 1+1.

Prostor: kukátko, interiér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123, 320 00 Plzeň, tel. domů: 377 828 384,
737 173 667, 731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz, www.divadlokuba.eu

4–10 **POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE**

Populární Čapkovo vyprávění o zvířátkách, kteří vše chtěli dělat jako lidi.

ŘÍŠE LOUTEK Kroměříž

Autor: Josef Čapek, úprava: Pavel Polák, režie a scénografie: Jiří Lisý, kos-
týmy: Marie Baierová, Martina Hrtúsová, hudba: Eva Zonová, zvuk: Růžena
Rozspálková, hraje M+Ž: 2+4. Druh loutek: maňásci, prostor: hala, kukátko,
interiér. Délka: 45 min. A

Spojení: Jiří LISÝ, Pod Barbořinou 3234/28, 767 01 Kroměříž,
tel.: 777 802 358, e-mail: j.lisy@seznam.cz, www.riseloutekkromeriz.cz

4–10 **ŠTĚNĚ NEBO ŠPENÁT**

Narodilo se štěňátko, ale není jako ostatní psi - je zelené.

DRAK Hradec Králové

Autor: Gyula Urbán, režie: Jiří Vyšehlíd, scénografie: Marek Zákostelecký, hudba: J. Vyšehlíd, hraje M+Ž: 3+1. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér, tech. podmínky: 7x7x4 m, zatemnění, 3x230/400V 32A

Spojení: DIVADLO DRAK, Hradební 632, 500 03 Hradec Králové 1,

tel.: 495 514 721, -543, e-mail: info@draktheatre.cz, www.draktheatre.cz

4–10 **TÁTA, MÁMA A JÁ**

Podle pohádky O Palečkovi.

BOŘIVOJ Praha

Dle inspirace K. Nováka úprava, režie, scénografie a hudba: Mirka Vydrová, Martin Plešek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn-panenka,

prostor: kukátko, hala, komorní interiér. Délka: 45 min. N

Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7,

tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

4–10 **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

O osudu a jeho naplnění vypráví jedna z našich nejkrásnějších národních pohádek.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava, režie: L. Richter, scénografie: Karel Vostárek,

L. Richter, hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

4–10 **ŽABÁK VALENTÝN**

BUCHTY A LOUTKY Praha

Na motivy německé pohádky Burny Bose napsal a režie: Marek Bečka

a soubor, hudba: Vít Brukner a soubor, scénografie: Bára Čechová, hraje

M+Ž: 1+2. Tech. podmínky: 4 x 4 m, max. 80 diváků, 220 V. Délka: 45 min. N

Spojení: Lea MATVIJOVÁ, tel.: 234 651 249, 606 432 501,

e-mail: buchtyaloutky@volny.cz, www.buchtyaloutky.cz

4– **A PAK SE TO STALO**

Co se stane s nečesanými vlásky, nevysmrkaným nosem a nemytými ušima?

STUDIO DAMÚZA Praha

Autor: E. Stará, úprava a režie: Johana Vaňousová, Diana Čičmanová,

Zuzana Vítková, scénografie: Z. Vítková, hrají M+Ž: 0+3, druh loutek:

manekýn a spodové, prostor: hala, interiér i exteriér, délka: 40 min. N

Spojení: STUDIO DAMÚZA, Karlova 223/26, 116 65, Praha 1; Barbora

Kalinová: 776 777 914, e-mail: info@damuza.cz, Johana Vaňousová,

e-mail: johanavanousova@gmail.com, www.damuza.cz

4– **BAROKNÍ OPERA**

Staročeská komická opera o komínku zedníky nakřivo postaveném.

BRATŘÍ FORMANOVÉ Praha

Autor a hudba: Karel Loos, úprava: kolektiv, režie: Petr Forman, scénografie: Jan Marek, Mir. Trejtnar, Matěj Forman, hraje M+Ž: 3+0. Druh loutek: mario-nety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér, max. 150 div. Délka: 60 min. N
Spojení: tel.: 220 921 978, e-mail: production@formanstheatre.cz,
www.formanstheatre.cz, www.divadlobratřiformanu.cz

4- **BÍLOBÍLÝ SVĚT**

Montáž-koláž z básní a krátkých próz.

STRÍPEK - SKUPINA ŠAFRÁN Plzeň

Autor: Daniel Heviér, režie: Šárka Chvalová, František Kaska, scénografie: Helena Šimicová, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: plošné, hračky, manekýn, prostor: kukátko, hala, interiér, maxim. prostor: 50 diváků. Délka: 33 min. A
Spojení: František KASKA, Částkova 14, 301 57 Plzeň, tel.: 732 788 644, e-mail: frantisek.kaska@krizik.eu

4- **BUDULÍNEK**

Známý příběh tak trochu naruby.

NAIVNÍ DIVADLO Liberec

Autor: Vít Peřina, režie: Michaela Homolová, scénografie: Robert Smolík, hudba: Filip Homola, hrje M+Ž: 1+1, druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér. Délka: 45 min. S

Spojení: NAIVNÍ DIVADLO , Moskevská 18, 460 31 Liberec, tel.: 485 253 611, e-mail: info@naivnidivadlo.cz, www.naivnidivadlo.cz

4- **DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRAKÝ**

Klasická pohádka v netradičním zpracování, plná písniček.

ŠUMAVSKÝ OCHOTNICKÝ SPOLEK Prachatice

Lidová pohádka, úprava a režie: Jaromír Popiel, hraje M+Ž: 3+0.

Kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: ŠOS, Horní 170, 383 01 Prachatice, tel.: 724 762 252, popielj@seznam.cz, www.sos-pt.cz

4- **DOBRÁ RÁNA**

Několik absurdních povídek pro malé i velké

ČMUKAŘI Turnov

Autor: soubor, režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weissová, scénografie: J. Ipser, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásek, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 30 min. A

Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525, tel. domů: 481 323 467, tel. zam.: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz, www.cmukari.cz

4- **DRAČÍ POHÁDKY**

Tři pohádky o dracích.

ČMUKAŘI Turnov

Autor, režie, scénografie a hudba: Daniela Weissová, Jaroslav Ipser, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: marioneta, maňásek, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 45 min. A

Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525, tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz, www.cmukari.cz

4– **HLUBOKO V LESE**

Perníková chaloupka coby divadlo-automat.

TATE IYUMNI Praha

Autor: bratři Grimmovi, Božena Němcová, úprava: Pavel Richta, Nikola Orozovič, Vladimír Veselý, režie: V. Veselý a soubor, scénografie a hudba: V. Veselý, hraje M+Ž: 3+0. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 25 min. A

Spojení: Vladimír VESELÝ, e-mail: vhw1@volny.cz, www.tateiyumni.cz

4– **HRNEČKU, VAŘ!**

Klasická pohádka K. J. Erbena pro nejmenší i pro dospělé.

JARKA HOLASOVÁ Provodov-Šonov

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava, režie a scénografie: J. Holasová, hraje M+Ž: 0+1.

Druh loutek: maňásci, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 25 min. A

Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,

tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz

4– **HRNEČKU, VAŘ!**

Theatrum mundi neboli divadlo světa z lípy, hadříků a starých českých pohádek. KEJKLÍŘ Praha

Lidové pohádky upravil, režie, scénografie, hudba: Luděk Richter, hraje M+Ž:

1+0. Druh loutek: totemové, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

4– **KAŠPÁREK CHODÍ PĚŠKY**

Tradiční hrdina v netradiční pohádce

ČMUKAŘI Turnov

Autor a režie: soubor, scénografie: Jaroslav Ipser, Romana Zemenová, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásek, javajka, marioneta, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 45 min. A

Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,

tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz,

www.cmukari.cz

4– **MALÁ INDIÁNSKÁ POHÁDKA**

Pohádka o tom, kde se vzalo na obloze Slunce a proč ho doprovází právě Měsíc.

MAMINY Jaroměř

Autor a režie Jana Dvořáčková, scénografie: J. a Jiří Dvořáčkoví,

hudba: J. Dvořáček, hraje M+Ž: 2+2. Druh loutek: marionety na tyčce, prostor:

kukátko, hala, interiér. Délka 20 min. A

Spojení: Jana DVOŘÁČKOVÁ, Pionýrská 711, 551 01 Jaroměř, tel. domů:

442 813 738, 608 283 915, tel. zam.: 491 813 738, e-mail: j-dvorackova@seznam.cz,

www.ld-maminy.svet-stranek.cz

- 4– **MORDYJEPARDYJESAPRLOT**
Pohádka, v níž nechybí hubatá princezna ani upovídáný Kašpárek.
DIVADLO V BOUDĚ Plzeň
Autor (na motivy Jiřího Žáčka), režie, scénografie, hudba: Michal Havlík, hraje M+Ž: 6+1. Druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň,
tel.: 607 910 127, e-mail: kasparek@vboude.com, www.vboude.com
- 4– **O PRAČLOVÍČKOVI**
Báječný výlet do pravěku.
TRAMTÁRIE Olomouc
Autor a režie: Vladislav Kracík, dramaturgie Lenka Jorňíčková, scénografie: Markéta Rosendorfová, hraje M+Ž: 2+1, prostor: kukátko, interiér. Délka: 60 min. A
Spojení: Petra NĚMEČKOVÁ, Hynaisova 11, 772 00 Olomouc,
tel.: 777 703 946, e-mail: info@divadlotramtarie.cz, www.divadlotramtarie.cz
- 4– **O ŠMOLÍČKOVI**
O klukovi, kterého se zmocnili jezinky
MALÉ DVĚ, ZUŠ, F. A. Šporka Jaroměř
Autor: K. J. Erben, úprava: J. Holasová, režie a scénografie: J. Holasová a soubor, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: dlaňové, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 20 min. Am
Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel. domů: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz
- 4– **O ZLATÉ RYBCE**
Hlína, voda, sápaní se vzhůru a pád zpátky k hlíně a vodě.
HANA VOŘÍŠKOVÁ A MATĚJ POSPÍŠIL Choceň
Autor (dle A. S. Puškina), režie, scénografie: H. Voříšková, hraje M+Ž: 1+1.
Druh loutek: hliněný manekýn, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 25 min. A
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,
tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz
- 4– **PIŠKANDERDULÁ aneb JOSEFE**
Poetická procházka možnostmi loutkového divadla.
VĚRA A FRANTIŠEK VÍTKOVI Hradec Králové
Autoři a režie: V. a F.Vítkovi, scénografie: F. Vítek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: různé, prostor: amfiteátr, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 90 min. N
Spojení: Věra a František VÍTKOVI, Karla Tomana 43, 500 00 Hradec Králové,
tel. domů: 495 514 140
- 4– **PLETENÉ POHÁDKY**
Pohádka z vlny
ČMUKAŘI Turnov
Autor: soubor, režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weisssová, scénografie: J. Ipser.
Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz,
www.cmukari.cz

- 4– **POKOJ VÁM**
Docela malá loutková stínohra o narození Ježíše Krista.
HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň
Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+1.
Stínové loutky, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 10 div.
Délka: 20 min. N
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,
tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz
- 4– **RYTÍŘ BRUMLA A MALIČKÁ VÍLA**
O jednom neobyčejném rytíři a o jedné docela maličké víle.
MAMINY Jaroměř
Autor: Jana Dvořáčková, Zdeněk Zdražil, režie: J. Dvořáčková, scénografie:
J. Dvořáčková, Pavel Brouk, hraje M+Ž: 2+2.
Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 25 min. A
Spojení: Jana DVOŘÁČKOVÁ, Pionýrská 711, 551 01 Jaroměř,
tel. domů: 442 813 738, 491 813 738, 608 283 915,
e-mail: j-dvorackova@seznam.cz, www.ld-maminy.svet-stranek.cz
- 4– **SNĚHOVÁ KRÁLOVNA**
Klasická pohádka o přátelství a obětavosti.
TYL Čelákovice
Autor: Hans Christian Andersen, režie: B. Vítovcová, hraje M+Ž: 2+3.
Prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Pavel WIESER, Havlíčkova 882, 250 88 Čelákovice,
tel.: 608 122 422, e-mail: wieser@post.cz
- 4– **TAŠKAŘICE DO PĚTICE S LIŠKOU**
Pět pohádek o liškách.
BUBLANINA Vsetín
Autor, režie a scénografie: Kateřina Davidová, hraje M+Ž: 0+2, druh loutek:
maňásek, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 35 min., A
Spojení: Kateřina DAVIDOVÁ, tel.: 604 640 501, e-mail: katkabubu@seznam.cz
- 4– **TRAKAŘ**
Tři téměř anekdotické příběhy z celé Evropy.
TRAKAŘ Praha
Autor, režie: VI. Tausinger, Ant. Novotný, Karel Vostárek, scénografie:
K. Vostárek, hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek: předměty, prostor: exteriér, amfiteátr.
Délka: 20 min. N
Spojení: Vladimír TAUSINGER, Hvozdíkova 2577/7, 106 00 Praha 10,
tel.: 777 326 599, e-mail: taus.v@email.cz, www.divadlonakolecku.cz
- 4– **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**
Klasická pohádka o Plaváčkovi.
OPAL Opava
Autor: Karel Jaromír Erben, úprava: Luděk Richter, Věra Jiříčková,
režie: Miroslava Halámková, scénografie: Zuzana Čadová, Jan Bittner

a soubor, hudba: František Lichovník, hraje M+Ž: 3+4. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: kukátko, interiér. Délka 45 min. A
Spojení: Miroslava HALÁMKOVÁ, Stratilova 2, 746 01 Opava, tel. domů: 553 627 966, tel.zam.: 553 623 072, e-mail: zsoldrisov@seznam.cz

4– **VÝLET**

Výtvarné divadlo beze slov pro jednoho diváka.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: papírové plošné, prostor: hala, interiér, maxim. prostor: 1 divák. Délka: 5 min. A

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň, tel.domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4– **Z TAJNÉHO DENÍKU SMOLÍČKA PÉ**

Svět je gramofonová deska a otázkou je, do jaké dráhy se jehla zarazí. DAMÚZA Praha

Autor: soubor, režie: Jakub Vašíček, scénografie: Kamil Bělohávek, Tereza Vašíčková, hraje M+Ž: 2+1. Prostor: kukátko, hala, interiér, exteriér. Délka: 40 min. N

Spojení: STUDIO DAMÚZA, Karlova 223/26, 116 65 Praha 1, tel.: 776 777 914, e-mail: info@damuza.cz, www.damuza.cz

5–7 **Z KNIHY DŽUNGLÍ**

Poslyšte píseň o statečném mungovi jménem riki-tiki-tavi.

MINOR Praha

Autor: Rudyard Kipling, Jiří Adámek, režie: J. Adámek, scénografie: Kristýna Täubelová, hudba: J. Adámek, J. Matásek, hraje M+Ž: 6+2. Prostor: amfiteátr, interiér, tech.podmínky: úplné zatemnění. Délka: 50 min. S

Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702, e-mail: minor@minor.cz, www.minor.cz

5–10 **BRANKA ZAMČENÁ NA KNOFLÍK**

Dobrodružství dvou kluků na motivy Trnkovy Zahrady.

MALÉ DIVADÉLKO Praha

Autor: Iva Peřinová, režie: Rostislav a Anna Nováková, scénografie: Jaroslav Doležal, hudba: Vít Herle, hraje M+Ž: 1+1. Prostor: hala, interiér i exteriér, max. 200 div. Délka: 50 min. N

Spojení: Rostislav NOVÁK, Šumavská 21, 120 00 Praha, tel.domů: 224 256 379, www.maledivadelko.wz.cz

5–10 **KEJKLÍŘ**

Z části veselá pohádka ze života na motivy bratří Grimmů v provedení jediného herce a desítek postav.

KEJKLÍŘ Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásci, plošné, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

5–10 **MYŠKA Z BŘÍŠKA**

Maminko, jak to bylo, když jsem byl(a) ještě v bříšku?

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Taťjana Lehenová, Jan Borna, režie: Jan Borna,

scénografie: Jaroslav Milfajt, hudba: Jan Vondráček, hraje M+Ž: 6+2.

Prostor: kukátko, interiér. Délka: 90 min. S

Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,

tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz, www.divadlovdlouhe.cz

5–10 **PIRÁTSKÁ POHÁDKA**

Výpravný dobrodružný příběh o lásce a přátelství.

MRAK Havlíčkův Brod

Autor: Jan Prokeš, Yvonna Kršková, režie: Jan Prokeš, scénografie:

Luboš Sobotka, Jana Melenová, hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: tyčové, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Josef MELENA, Nad tratí 446, 580 01 Havlíčkův Brod,

tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz, www.uniart.cz

5–10 **PRINC BAJAJA**

Příběh o lásce, odvaze a moudrosti.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: Božena Němcová, úprava a režie: František Kaska, Petr Mlád,

scénografie: Dáša Nesvedová, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: různé,

prostor: kukátko, hala. Délka: 45 min. N

Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123, 320 00 Plzeň, tel. domů: 377 828 384,

737 173 667, 731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz, www.divadlokuba.eu

5–10 **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

Bylo - nebylo, stalo se - nestalo?!?

SPOJÁČEK Liberec

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava: Rudolf Krause a soubor, režie: R. Krause,

J. Polanská, scénografie: J. Krauseová, M. Kolářová, hudba: K. Siková, hraje

M+Ž: 1+3. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A

Spojení: Rudolf KRAUSE, Malá 540, 360 01 Liberec, tel. domů: 482 412 115,

607 717 441, e-mail: krause@kvkli.cz, www.spojacek.cz

5–12 **SNĚHOVÁ KRÁLOVNA**

Světznámá pohádka s dvěma herci, mnoha loutkami a točnou.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Hans Christian Andersen, úprava, režie a scénografie: L. Richter,

hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: voděné zezadu,

prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

5–D **POSLEDNÍ TRIK GEORGESE MÉLIESE**

Inspirováno pozoruhodným životním příběhem a dílem průkopníka kinematografie.

DRAK Hradec Králové

Autor a režie: Jiří Havelka, dramaturgie Dominika Špalková, scénografie: Marek Zákostelecký, hudba: DVA, hraje M+Ž: 4+1. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 50min. S
Spojení: DIVADLO DRAK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové 2,
tel.: 495 514 721, 495 515 543, e-mail: bilkova@draktheatre.cz,
www.draktheatre.cz

5– **GRÓNSKÁ PÍSNÍČKA**

Jak se mají Eskymáci.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor a hudba: Jaromír Nohavica, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, interiér, maxim. 1 div. Délka: 3 min. A
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,
tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

5– **JAK JSEM SE ZTRATIL aneb MALÁ VÁNOČNÍ POVÍDKA**

Příběh z dětství pro malé i velké, s živou kapelou.

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Ludvík Aškenázy, Jan Borna, režie: J. Borna, scénografie:
Marek Zákostelecký, Zuzana Krejzková, hudba: Milan Potoček, Jan Vondráček,
hraje M+Ž: 9+3, prostor: kukátko, interiér. Délka: 105 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 807, www.divadlodlouhe.cz

5– **JAK SI HRAJÍ TATÍNKOVÉ**

Pohádka uprostřed dílny.

DRAK Hradec Králové

Autor: Josef Krofta a kolektiv, režie: Jos. Krofta, scénografie: Marek Zákostelecký, hudba: Jiří Vyšehlid, hraje M+Ž: 5+0. Druh loutek: manekýni, předměty, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. S
Spojení: DRAK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové, tel.: 495 514 721, 495 515 543, e-mail: divadlo.drak@volny.cz, info@draktheatre.cz,
www.draktheatre.cz

5– **LOUTKOVÁ HRA S JESLIČKAMI, ZPĚVY A ANDĚLY**

Vánoční hříčka

BOŘIVOJ Praha

Autor: z lidových textů soubor, režie a scénografie: Mirka Vydrová, Jitka Tichá, hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: různé, prostor: hala, kukátko, interiér. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7,
tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

5– **MEDVĚD!?!**

Bajka o tom, co vlastně jsme.

BUBLINY, DRAMATICKÁ ŠKOLIČKA Svitavy

Autor: Frank Tashlin překlad: Tereza Horváthová, Jiří Dvořák, úprava: soubor a Jana Mandlová, režie: J. Mandlová, scénografie: J. Mandlová, Kateřina Stundlová a soubor, hudba: Anna Stenzlová, hraje M+Ž: 1+4.
Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, interiér. Délka: 25 min. Am

Spojení: Jana MANDLOVÁ, Větrná 24, 568 02 Svitavy, tel.: 732 342 246,
e-mail: Jana.Mandlova@seznam.cz, www.kultura-svitavy.cz/dramaticka-skolicka

5– **O NIRDHANATOVÍ**

Indická lidová pohádka.

ToTeMM Sklené nad Oslavou

Autor: Indická lidová pohádka, úprava: Tereza Machková, režie: soubor,
scénografie: Tomáš Machech, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn,
prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 30 min. N

Spojení: Tomáš MACHEK, 591 01 Sklenné nad Oslavou 46, tel.: 731 804 023,
e-mail: tercer@post.cz, www.umenimeni.cz

6–10 **ZAKLETÁ PRINCEZNA**

Co všechno se může kolem mlýna semlít.

STUDNA Hosín

Autor a režie: Alena Kašparová, scénografie: Irena Kašparová,
Helena Štouračová, Petr Sláma, hudba: Pepíno Kašpar, hraje M+Ž: 2+0.

Druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Pepíno KAŠPAR, Hosín 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou,
tel.: 777 166 655, email: pepino@divadlo-studna.cz, www.divadlo-studna.cz

6– **BACK TO BULLERBYN**

Co se stane s Bullerbynem, když člověk dospěje?

DIVADLO ŠPORTNIKI A LD Maribor

Autor: velmi volně na motivy Astrid Lindgrenové Tomáš Jarkovský,
režie: Jakub Vašíček a soubor, scénografie: Tereza Venclová a soubor,
hudba: soubor, hraje M+Ž: 3+2. Druh loutek: prstové "marionety",
prostor: hala, interiér. Délka: 50 min. N

Spojení: DIVADLO ŠPORTNIKI, o. s. Bubenečská 13, 160 00 Praha 6,
e-mail: info@sportniki.cz, www.sportniki.cz

6– **HALÓ, JÁČÍČKU!**

Daleko za městem byl les. A v lese stráně a na stráni suchá růžová tráva
a v té suché růžové trávě zaječí pelíšek...

MÁLO Svitavy

Autor: Daisy Mrázková, úprava: Jana Mandlová a soubor, režie a scénografie:
J. Mandlová, loutky: Eva Pecháčkové, hrají M+Ž:0+3, druh loutek: manekýn,
prostor: hala, interiér. Délka: 15 min. Ad

Spojení: Jana MANDLOVÁ, Větrná 24, 568 02 Svitavy, tel.: 461 530 829,
732 342 246, e-mail: jana.mandlova@kultura-svitavy.cz, www.kultura-svitavy.
cz/dramaticka-skolicka

6– **KUČAŘ SAM A MOŘSKÉ PANNY**

Jedna z velice amerických pohádek.

DRAMATICKÝ SOUBOR ZŠ ŽELEZNICKÁ Jičín

Autor: Pavel Šrut, úprava, režie a scénografie: Richard Koníř, Tomáš Horák,
hudba: R. Koníř, hraje M+Ž: 5+8. Ad. Prostor: kukátko, interiér.

Spojení: Richard KONÍŘ, tel.: 734 604 481, e-mail: konir.4zs@seznam.cz

- 6– **LÁRK IČIČOK**
Jen docela maličko hororové pohádky z knihy Kočičí král.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: Pavel Šrut, úprava a režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weissová,
scénografie a hudba: J. Ipser, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásci, herci,
prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz,
www.cmukari.cz
- 6– **ZA KAŽDÝM ROHEM JESKYŇKA**
O Smolíčkovi, Karkulce, Jeníčkoví a Mařence - tedy vlastně o všech dohromady.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: D. Weissová, R. Zemenová, režie a hudba: soubor, scénografie:
J. Ipser a soubor, hraje M+Ž: 0+2.
Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min., A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel. domů: 481 323 467,
tel. zam.: 481 351 111, mobil: 737 952 525, e-mail: cmukari@tiscali.cz,
www.cmukari.cz
- 7–10 **KOUZELNÁ KULIČKA aneb JAK VOJTA K ŠIKOVNOSTI PŘIŠEL**
Příběh o tom jak nouze naučí člověka žonglovat.
KEJKLÍŘSKÉ DIVADLO České Budějovice
Autor a režie: Josef Brůček, scénografie: Silárd Boráros, hudba: Jan Brůček
a Vojta Vrtek, hraje M+Ž: 2+0.
Druh loutek: manekýni, prostor: kukátko, poloaréna, interiér i exteriér, max. 300
div., prostor: 6x5 m, výška 3,5 m. Délka: 55 min. N
Spojení: Pavel ŠMÍD, 373 41 Hosín 182, tel.: 608 860 885, e-mail: info@teatr.
cz, www.kejklir.com
- 7– **BRUNCVÍK A LEV**
Příběh hrdinství a lásky.
MINOR Praha
Autor: Alois Jirásek, úprava a režie: Jan Jirků, scénografie: Robert Smolík,
hudba: Dalibor Mucha, Tomáš Vychytil, hraje M+Ž: 4+2.
Druh loutek: stolní, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 55 min. S
Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, 222 231 702,
e-mail: minor@minor.cz, www.minor.cz
- 7– **O LÍNÉ BABIČCE**
Návod na to, jak se nebát (plnit si své sny) a užívat si (životu)!
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Alena Kastnerová, úprava: Jan Borna, režie: J. Borna, Miroslav Hanuš,
scénografie: Jaroslav Milfajť, Hana Fischerová, hudba: Milan Potoček,
hraje M+Ž: 10+6.
Prostor: kukátko, interiér. Délka: 120 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovlouhe.cz, www.divadlovlouhe.cz

- 8– **ALIBABA A ČTYŘICET LOUPEŽNÍKŮ**
Známa orientální pohádka v nápaditém provedení
NAIVNÍ DIVADLO Liberec
Autor: Iva Peřinová, režie: Tomáš Dvořák j.h., scénografie: Ivan Nesveda j.h.,
hudba: Jiří Koptík, hraje M+Ž: 3+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko,
interiér i exteriér. Délka: 60 min. S
Spojení: NAIVNÍ DIVADLO, Moskevská 18, 460 31 Liberec,
tel.: 485 253 611, e-mail: info@naivnidivadlo.cz, www.naivnidivadlo.cz
- 8– **HVĚZDNÉ DÁLKY aneb GALAKTICKÁ ROZTRŽKA čili KTERAK IMPÉRIUM
ÚDER NEVRÁTIL**
Fanoušek z Jablonce se snaží představit Star Wars veršovanou divadelní
podívanou.
VOZICHET Jablonec nad Nisou
Autor a hudba: Rudolf Hancvencl, režie: Jiřina Polanská a spol., scénografie:
Ivana Hancvenclová, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: marionety na drátě, prostor:
kukátko, hala, interiér. Délka: 35 min. A
Spojení: Jiřina POLANSKÁ, Na roli 68, 466 01 Jablonec nad Nisou,
tel.domů: 483 714 013, tel.zam: 483 711 722, mobil: 606 326 823,
e-mail: j.polanska@email.cz
- 8– **JOLA**
Setkání dvou světů.
TANEČNÍ STUDIO LIGHT, ZUŠ Praha 5
Autor a režie: Lenka Tretiagová, inspirace Odzer Stanzin, scénografie:
L. Tretiagová, Gabriela Lágnerová, hudba: Jan Čtvrtník, hraje M+Ž: 7+18.
Prostor: kukátko, hala, interiér. Ad
Spojení: Lenka TRETIAGOVÁ, Fr. Šrámka 18, 150 00 Praha 5, tel.: 728 700 490,
e-mail: info@tanecnistudiolight.cz, www.tanecnistudiolight.cz
- 8– **MASKA**
Příběh o muži, kterého dobré skutky zkrásnily. Z tradic čínského lidového divadla.
SPOJÁČEK Liberec
Čínská lidová pohádka, úprava: Kristýna Siková, Mirka Kolářova, Jana Krauseová,
scénografie: Zuzana Jelínková, M. Sýkorová, M. Krause, hudba: Marek Pavlíček,
hraji M+Ž: 3+2, loutky: javajky a stínohra, prostor: hala, interiér.
Délka 25 min. A
Spojení: Rudolf KRAUSE, Malá 540, 360 01 Liberec, tel. domů: 482 412 115,
607 717 441, e-mail: krause@kvkli.cz, divadlo@spojacek.cz, www.spojacek.cz
- 8– **MEDVÍDEK PŮ NEBO TAK NĚJAK**
Oblíbení zvířecí hrdinové láček, prasátko a medvídek Pů.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: A. A. Milne, úprava, režie a hudba: soubor, scénografie: J. Ipser,
R. Zemenová, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, interiér.
Délka: 45 m. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscalic.cz

- 8– **O DOLFÍČKOVI A VLASTĚ**
Rodinný příběh o lásce a cestování.
TYAN Plzeň
Autor a režie: Roman Černík, scénografie: Masha Černíková, hraje M+Ž: 1+0.
Druh loutek: různé, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Roman ČERNÍK, Ves Touškov 16, 333 01 Stod,
e-mail: roman.cernik@johancentrum.cz, rcernik@volny.cz
- 8– **STOLEČKU, PROSTRŮ SE!**
Theatrum mundi neboli divadlo světa z lípy, hadříků a starých českých pohádek.
KEJKLÍŘ Praha
Lidové pohádky upravil, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+0.
Druh loutek: totémové, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 100 div.
Délka 45 min., N
Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz
- 8– **ŠKOLA MALÉHO STROMU**
Nahlédnutí do duše malého indiána.
CYLINDR Praha
Autor: F. Carter, překlad: L. Miřejovský, úprava a režie: Iveta Dušková,
hudba: Pjér La ´Séz, hraje M+Ž: 0+2. Prostor: kukátko, hala, interiér,
tech. podmínky: min. 4x4 m. Délka: 85 min., N
Spojení: Iveta DUŠKOVÁ, e-mail: divadlocylindr@seznam.cz,
www.divadelnisouborcyindr.cz
- 8–D **OSMÝ HŘÍCH JE DRZOST**
Několik bajek, na jejichž konci je lenost.
RÁMUS Plzeň
Autor: Zdena Vašíčková na motivy japonské pohádky, režie a scénografie: soubor,
hudba: Jarmila Parčiová, hraje M+Ž: 3+5.
Druh loutek: různé, prostor: kukátko, hala, interiér.
Délka: 40 min. A
Spojení: Zdena VAŠÍČKOVÁ, Bendova 26, 301 27 Plzeň,
tel.: 605 018 820, e-mail: jarmilajarmilka@seznam.cz
- 9–16 **RYTÍŘ**
O rytířské cti, o lidské svobodě a taky trochu o lásce - inscenace s krátkými
dílňami pro diváky.
BOŘIVOJ Praha
Podle Prokopa Chocho louška upravili, režie: Lukáš Horáček, Mirka Vydrová,
Martin Plešek, Gabriela Švecová, scénografie: M. Vydrová, H. Hrubec,
M. Plešek, L. Horáček, hraje M+Ž: 2+2.
Druh loutek: plošné, prostor: ulice
(diváci sedí podélně ze dvou stran) 7x14 m, interiér, v tišším prostředí i venku,
max. 60 diváků. Délka: 90 min. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7,
tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

- 9– **ROBINSON CRUSOE**
Jeden herec a spousta hrdinů v dobrodružném příběhu
TEATR VÍTI MARČÍKA Hosín
Dle Daniela Defoa upravil, režie, scénografie a hudba: V. Marčík,
hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala,
interiér i exteriér. Délka: 50 min. N
Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou,
tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz, www.vitamarcik.cz
- 9– **TŘI MUŠKETÝŘI**
Maňásková groteska podle stejnojmenného románu Alexandra Dumase.
ALFA Plzeň
Autor: Alexandr Dumas, úprava: Tomáš Dvořák, Ivan Nesveda, Pavel Vašíček,
režie: T. Dvořák, scénografie: I. Nesveda, hudba: M. Vaniša, texty písní
Blanka Josephová-Luňáková, hraje M+Ž: 5+1.
Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, maxim. prostor: 100 div.,
tech. podmínky: 5x5x5 m. Délka: 55 min. S
Spojení: DIVADLO ALFA, Rokycanská 7, 312 00 Plzeň,
tel.: 377 188 211, e-mail: info@divadloalfa.cz, www.divadloalfa.cz
- 10– **FAUST**
I divadlo je plné faustovské touhy dokázat nemožné.
BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA DS J. J. KOLÁR Poniklá
Autor (dle textů kočovných loutkářů), režie a scénografie Tomáš Hájek,
hudba: Ferenc Liszt, hraje M+Ž: 1+0.
Druh loutek: transparentní plošné promítané meotarem,
prostor: hala, interiér, tech. podmínky: zatmění, el. proud.
Délka: 25 min. A
Spojení: Tomáš HÁJEK, Poniklá, mobil: 736 179 277,
e-mail: hajecek@seznam.cz
- 10– **JAK KOHOUTI OBARVILI SVĚT aneb MAGOŘI DĚTEM**
Inscenace vycházející z tvorby undergroundových autorů.
MINOR Praha
Autor: Ivan Martin Jirous, František Stárek, Jana Veselá, úprava: Tomáš
Jarkovský a Jakub Vašíček, režie: J. Vašíček, scénografie: Kamil Bělohávek,
hudba: Dalibor Mucha, Tomáš Vychytil, Luboš Nohavica, hraje M+Ž: 10+2.
Prostor: kukátko, interiér. Délka: 65 min. S
Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702,
222 231 351, e-mail: minor@minor.cz, www.minor.cz
- 10– **KRVAVÉ KOLENO**
Loutkový horůrek inspirovaný známou dětskou hrou.
TATE IYUMNI Praha
Autor a režie: soubor, hraje M+Ž: 6+1. Druh loutek: marionety,
prostor: kukátko, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Jakub VEVERKA, mobil: 723 182 012, e-mail: kubajsv@volny.cz,
www.tateiyumni.cz

- 10– **MARIÁŠ aneb DOBŘE PRODANÁ NEVĚSTA**
Skutečně podle Sabiny?
TICHÝ JELEN Roztoky
Autor: Karel Sabina a Chitřný Jelen, režie: Moudrý Jelen, scénografie:
Z. Vítková, J. Řezáč, Šikovný Jelen, hudba: M. Pospíšil nebo H. Kuželka, hraje M+Ž:
1+3. Druh loutek: marionety, plošné, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.
Spojení: Jitka TICHÁ, Čechova 564, 252 63 Roztoky,
tel. domů: 233 910 014, 777 868 572, e-mail: ji.ti@volny.cz
- 10– **NEVERENDING**
O lásce v různých podobách.
TATE IYUMNI Praha
Autor: Pavel Richta, Nikola Orozovič, Zuzana Auská a soubor, režie,
scénografie: soubor, hudba: Zuzana Auská, Vladimír Veselý, hraje M+Ž: 2+0.
Druh loutek: manekýn, prostor: hala, interiér. Délka: 15 min. A
Spojení: Vladimír VESELÝ, e-mail: vhw1@volny.cz, www.tateiyumni.cz
- 10– **POHYBLIVÉ OBRÁZKY**
Zdánlivě jednoduché poetické obrázky z hlubokým obsahem. Pohlazení po duši.
HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň, MUZIGA Vysoké Mýto
Autor a režie: soubor, scénografie: Hana Voříšková, hudba: Helena a Jiří
Vedralovi, hraje M+Ž: 1+2, druh loutek: stínoherní a malované,
prostor: hala, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,
tel.: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz
- 10– **POSTAV NA ČAJI**
Představení ve stylu nového cirkusu.
CIRKUS MLEJN Praha
Autor a režie: Jana Klimová a Eliška Brtnická, dramaturgie: Vít Neznal,
scénografie: Marianna Stránská, light design: Lukáš Hyksa, hraje M+Ž: 0+2
Prostor: hala, interiér. Délka: 50 min. N
Spojení: KD Mlejn, Dagmar BRTNICKÁ, Kovářova 4, 155 00 Praha 5,
tel.: 777 088 928, e-mail: divadlo@mlejn.cz, www.cirkusmlejn.cz
- 10– **VLNA**
Čekání na pořádnou vlnu.
TATE IYUMNI Praha
Autor: Aleš Kubita, Pavel Richta, Nikola Orozovič, Jakub Veverka, Vladimír
Veselý, režie: V. Veselý a soubor, scénografie: V. Veselý, Michal a Martin
Gabrielovi, P. Richta, Zdeněk Boháč, Michal Matouš, Zdeněk Hadrava, loutky:
Zuzana a V. Veselý, P. Richta, Zuzana Auská, Marie, M. a M. Gabrielovi,
J. Veverka, Eliška Halberštátová, N. Orozovič, Pavel Vávra, Kateřina Krampe-
rová, kostýmy: Zuzana Kramperová, Z. Auská, hudba: A. Kubita, hudbu hraje:
P. Vávra, Z. Boháč, V. a Z. Veselý, hraje M+Ž: 7+1. Druh loutek: marionety
a jiné, prostor: hala, kukátko, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Jakub VEVERKA: 723 182 012, e-mail: kubajsv@volny.cz,
www.tateiyumni.cz

- 10– **ZMATEK NAD ZMATEK**
Že by Jules Vernes podceňoval inženýry?
BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA DS J. J. KOLÁR Poniklá
Autor: Jules Verne, úprava, režie, scénografie: Tomáš Hájek, hraje M+Ž: 1+0,
druh loutek: plošné-stínové, prostor: hala, interiér. Délka: 30 min. A
Spojení: Tomáš HÁJEK, Poniklá, mobil: 736 179 277, e-mail: hajecek@seznam.cz
- 10–D **DAIDALŮV PÁD**
Příběh o vině a trestu, který dřív nebo později vždy přichází.
OPAL Opava
Autor: Oldřich Augusta, úprava a režie: Miroslava Halámková, scénografie:
František Lichovník, Zuzana Bittnerová, hudba: soubor, hraje M+Ž: 5+3.
Druh loutek: totemové, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 60 min. A
Spojení: Miroslava HALÁMKOVÁ, Stratilova 2, 746 01 Opava,
tel. domů: 553 627 966, 553 623 072, e-mail: zsoldrisov@seznam.cz
- 12– **DON ŠAJN**
Text lidových loutkářů v moderním pojetí.
DIVADLO V BOUDĚ Plzeň
Úprava: Jan Dvořák, režie: soubor, scénografie: Tomáš Dvořák j.h., hraje
M+Ž: 4+1. Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér,
max. 150 div. Délka: 40 min. A
Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň, tel.: 607 910 127,
e-mail: kasperek@vboude.com, www.vboude.com
- 12– **GAGARIN**
Inscenace o životě a díle Jurije Alexejeviče Gagarina, prvního člověka ve vesmíru.
DIVADLO ŠPORTNIKI Praha a LD Maribor
Autor: Tomáš Jarkovský a soubor, režie: Jakub Vašíček a soubor, scénografie:
Tereza Venclová a soubor, hudba: soubor, hraje M+Ž: 3+2, druh loutek:
plošné, předměty, prostor hala, kukátko, interiér. Délka: 60 min. N
Spojení: DIVADLO ŠPORTNIKI, o. s. Bubenečská 13, 160 00 Praha 6,
e-mail: info@sportniki.cz, www.sportniky.cz
- 12– **LHÁŘ**
Benátky v čase karnevalu.
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Carlo Goldoni, úprava: Miloš Hlávka, Hana Burešová, Štěpán Otčenášek,
režie: Hana Burešová, scénografie: David Marek, hudba: Petr Skoumal,
hraje M+Ž: 12+6. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 130 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz,
www.divadlovdlouhe.cz
- 12– **MYSTÉRIA BUFFA**
Čtyři mystéria v tradici lidových středověkých frašek a moralit.
TEÁTR VÍTI MARČÍKA Hosín
Autor: Dario Fo, režie: V. Marčík, hraje M+Ž: 1+0. Prostor: hala, interiér i exteriér. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou,
tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz, www.vitamarcik.cz

12– **OSLOVI**

O soudržnosti jedné dvojice.

OSLOVY, DRAMATICKÁ ŠKOLIČKA Svitavy

Autor: Adelheid Dahiimene, Heide Stöllinger, překlad: Beata Rödlingová, úprava,
režie, scénografie: Marcela Coufalová, Tomáš Mohr, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek:
plošné, prostor: kukátko, hala, interiér. Am

Spojení: Jana MANDLOVÁ, Větrná 24, 568 02 Svitavy, tel.: 732 342 246,

e-mail: Jana.Mandlova@seznam.cz, www.kultura-svitavy.cz/dramaticka-skolicka

12– **RICHARD 3**

S jídlem roste hrb. Komická variace na zlé téma.

TICHÝ JELEN Rožtoky

Autor: William Shakespeare, Jiří Jelínek, režie: Jiří Jelínek, Tichý Jelen,
scénografie: Tichý Jelen, Zuzka Vítková, hudba: Jan Kuželka, hraje M+Ž: 2+2.

Druh loutek: marioneta na drátě, maňásek, prostor: kukátko, hala, interiér,
max. 100 div., tech.podmínky: 4x6x2,5 m. Délka: 50 min. N

Spojení: Jitka TICHÁ, Čechova 564, 252 63 Rožtoky,

tel.domů: 233 910 014, 777 868 572, e-mail: ji.ti@volny.cz

12– **ŠKODA ČASU**

Nemají čas, proto jsou tu a hrají pro vás.

RÁMUS Plzeň

Autor: Daniela Fischerová, úprava: Zdeňka Vašíčková, režie a scénografie:

soubor, hraje M+Ž: 2+3. Druh loutek: předměty, prostor: kukátko, hala, interiér.
Délka: 35 min. A

Spojení: Zdena VAŠIČKOVÁ, Bendova 26, 301 27 Plzeň, tel.: 605 018 820,

e-mail: jarmilajarmilka@seznam.cz

12–D **PAPRSKY SLUNCE**

Známá pohádka jako mýtus o moci.

11,5 KILOGRAMU Jaroměř, Praha, Tuhaň

Autor: Jakub Maksymov, Tomáš Loužný, režie: J. Maksymov, hraje M+Ž: 2+2.

Prostor: hala, interiér. Délka: 45 min. A

Spojení: Jakub MAKSYMOM, Nábř. 17. listopadu 800, 551 01 Jaroměř,

tel.: 775 029 236, e-mail: jakub.maks@seznam.cz

13– **KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA**

Fotbalové představení pro celou rodinu.

MINOR Praha

Autor: Eduard Bass, úprava: Ivan Arsenjev, Petr Forman, Veronika Šváblová,

režie: Petr Forman, scénografie: Matěj Forman, Ondřej Mašek, Jakub Zich,

Petra Foldflamová Štětínová, hudba: Jarda Traband Svoboda, hraje M+Ž:

21+13. Druh loutek: různé, prostor: kukátko, interiér. Délka: 135 min. S

Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702,

www.minor.cz

- 14– **SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA VE 120 MINUTÁCH**
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Jess Borgeson, Adam Long, Daniel Singer, překlad: Jiří Josek,
režie: Jan Borna a kol., scénografie: Jaroslav Milfajť, hudba: Jan Vondráček,
hraje M+Ž: 3+0. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 120 min., S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz,
www.divadlovdlouhe.cz
- 14– **VYSKOČIT Z KŮŽE**
Křehká komedie o teenagerech, kteří museli příliš brzy dospět.
OLDSTARS Praha
Autor: Zuza Ferenczová, překlad: Karel Král, režie: Tomáš Staněk,
hraje M+Ž: 1+3.
Prostor: hala, interiér. Délka: 90 min. Am
Spojení: Tomáš STANĚK, tel.: 606 865 237, e-mail: tomas.stanek@oldstars.cz
- 15– **DON JUAN aneb STRAŠLIVÉ HODOVÁNÍ**
Hra s lidovými zpěvy, tanci, zvyklostmi a rčeními pro mladé, staré, citlivé i otrlé.
GEISSLERS HOFCOMEDIANTEN Kuks
Autor: dle české loutkové hry Otakar Faifr, režie: Petr Hašek, scénografie:
Kristýna Šrolová, Hana Stehlíková a soubor, hraje M+Ž: 2+4.
Prostor: kukátko, interiér. Délka: 55 min. N
Spojení: Petr HAŠEK, mobil: 777 078 896, e-mail: petr@geisslers.cz,
www.geisslers.cz
- 15– **FE-ÉRIE O Kladně**
Urbanisticko-sociálně-politologická a navíc edukativní inscenace.
V.A.D. Kladno
Autor: Kazimír Lupinec a soubor, režie a scénografie: soubor, hudba:
The Beatles, hraje M+Ž: 5+3, prostor: kukátko, interiér.
Délka: 70 min. A
Spojení: Jan ČERVENÝ, nám. 9. května 975, 273 09 Kladno,
tel.: 777 663 339, e-mail: kazimir1@seznam.cz, www.divadlo-vad.cz
- 15– **HOTEL**
Rakvičkárna z hotelu plného nectností.
MIKRL, ZUŠ F.A.Šporka Jaroměř
Autor a režie: soubor a Jarka Holasová, scénografie: soubor, hraje M+Ž: 4+3
Druh loutek: maňásci, prostor: hala, interiér i exteriér.
Délka: 45 min. A
Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz
- 15– **MORFIUM**
Temná povídka Michaila Bulgakova v podání Tomáše Hájka.
BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA PŘI DS J.J.KOLÁRA Poniklá
Autor: Michail Bulgakov, režie a scénografie: Tomáš Hájek, hraje M+Ž: 1+0.

Druh loutek: plošné, meotar, prostor: hala, interiér. Délka: 25 min. A
Spojení: Tomáš HÁJEK, 512 42 Poniklá, tel.: 736 179 277,
e-mail: hajecek@seznam.cz

15– **PUTIN LYŽUJE**

Jevištní montáž o směřování Ruska k totalitě.

DIVADLO LÍŠEŇ Brno

Autor: na motivy Ruského deníku Anny Politkovské úprava a režie:
Pavla Dombrovská, scénografie: Marie Bumbálková, Matěj Sýkora,
Lenka Jabůrková, hudba: Tomáš Snítíl a ruské a čečenské lidové písně,
hraje M+Ž: 2+0.

Druh loutek: různé, prostor: hala - stan. Délka: 45 min N

Spojení: Pavla DOMBROVSKÁ, Obecká 13, 628 00 Brno,
tel.: 544 211 130, e-mail: divadlolisen@post.cz, www.divadlolisen.cz

15– **S ÚSMĚVEM NEPILOTA**

Komponovaný večer vědeckých pojednání, originálních písní a obskurní poezie.
KOČOVNÉ DIVADLO AD HOC

Autor a režie: Jan Duchek, hudba: Lukáš Habanec, hraje M+Ž: 6+5.

Prostor: hala, kukátko, interiér. Délka: 70 min. A

Spojení: Jan DUCHEK, tel.: 602 503 307, e-mail: janduchek@centrum.cz,
www.divadloadhoc.cz

15– **SIMPLY CLEVER!**

Divadelní road-movie. Svérázný příběh jedné cesty, která je i není osamělá.
ŠPORTNIKI Praha

Autor a hudba: soubor, režie: Jakub Vašíček a soubor, scénografie:

Kamil Bělohlávek a Tereza Vašíčková, hraje M+Ž: 4+2.

Druh loutek: předměty, prostor: kukátko, interiér.

Délka: 80 min. N

Spojení: DIVADLO ŠPORTNIKI, o.s., Bubenečská 13, 160 00 Praha 6,
e-mail: info@sportniki.cz, www.sportniky.cz

15– **UPOKOJENKYŇ**

Komedie z prostředí domova pro seniory.

V.A.D. Kladno

Autor: Lupinec & Co., režie: soubor, hraje M+Ž: 6+5.

Prostor: kukátko, interiér. Délka: 85 min. A

Spojení: Jan ČERVENÝ, nám. 9. května 975, 273 09 Kladno,
tel.: 777 663 339, e-mail: kazimir1@seznam.cz, www.divadlo-vad.cz

A amatérský soubor
N nezávislá skupina
S statutární divadlo

MIDIRECENZE

11,5 KILOGRAMU Jaroměř/Praha/Tuhaň: Paprsky slunce (autor Jakub Maksymov, Tomáš Loužný, režie J. Maksymov)

Karel Jaromír Erben a mnozí další badatelé vyznávali teorii o původu pohádek coby zlomků dávného mýtu. Nejspíš to není moc pravděpodobné, i když archetypálnost pohádkových významů je průkazná. Jakubu Maksymovi a jeho spolužákům z různých oborů DAMU se ale podařila obdivuhodná věc: vytvořili parafrázováním Erbenových Tří zlatých vlasů děda Vševeda novodobý mýtus až antického rozměru.

S jednoduchými, ale přesně volenými a užívanými prostředky dosahují maximálního účinku: minimem slov jen tam, kde jsou nutná, až sošným výrazem těl herců i miniaturní drobnokresbou gest a mimiky. Je patrné, že přinejmenším polovina inscenátorů jsou původem loutkáři. Inscenace působivě propojuje herecké a loutkové divadlo tak, že využívá specifických předností obou druhů: tam, kde jde o velikost činů i citů, hrají herci, tam, kde se dostává děj do polohy grotesky, uplatňují se loutkářské postupy, jako jsou dlaně, reprezentující lidi v kraji strádajícím nedostatkem vody i jablek (o pimprláckém dialogu strážců města nemluvě). Celek je loutkářským myšlením prodchnut i v použití a proměnách funkcí hlavního jevištního prostředku - řetězů, jimiž král vymezuje prostor své moci, znevolňuje svou ženu i dceru, řetězů, jimiž dcera nejdřív dráždí Plaváčka a pak se vyděluje od krále, řetězu, z něhož je utvořen labyrint (další motiv antických mýtů), který se proměňuje v hada, bojujícího s Plaváčkem o jablko (kterážto spojení má biblické konotace, ale existuje i v mýtech antiky). Samostatnou kapitolou je práce s mizanscénou, zejména významovým tvarováním prostoru pomocí několikametrového řetězu. A řetěz především spoluvytváří téma moci ve smyslu poutání, ovládnutí a omezování druhých.

I v tom je pohádka blízká mýtu. Zpracovává archetypální motiv starého krále, který musí zemřít, má-li život pokračovat. Inscenátoři však k tomuto existenciálně optimistickému vyznění přidávají své - podstatně skeptičtější: Plaváček, který prohlašoval, že mu nejde o moc, ale o lásku princezny, přebírá řetěz zemřelého krále a s ním i moc majitele řetězu. Samotnému závěru však chybí účinnější vypracování a tím i emotivnější tečka - ne významově, ale tvarově.

Paprsky slunce jsou výsostně Divadlo - svébytný umělecký a tedy i umělý tvar, v hereckém výrazu naplněný člověčinou až naturální. (LR)

BUBLINY, Dramatická školička Svitavy: Medvěd!?!

Anekdotická bajka o medvědovi, kterého tak dlouho přesvědčovali, že není medvěd, ale jen hlupák, jenž by se měl oholit, shodit kožich a stoupnout si ke stroji, až tomu uvěřil, může být pojata jako pouhá anekdotka nebo jako groteskní, hořce směšné existenciální podobenství téměř kafkovsky absurdního rozměru.

Svitavští se vydali druhou cestou: jejich inscenace nepostrádá ani humor, ani hořké zamýšlení nad ztrátou vlastní identity ve světě zavedených a do omrzení opakovaných „pravd“ o tom, co dělá medvěda medvědem - či člověka člověkem.

Za pouze zdánlivě jednoduchými prostředky se skrývá nejen promyšlená koncepce, ale i notná dávka znalostí, dovedností a talentu pěti středoškoláků a jejich vedoucích: temporytmické cítění celku, který vyznívá jako hudební skladba, múzické výtvarné uchopení, které sice vychází z autorovy ilustrace, ale je doplněno a rozvedeno vlastní invencí, minimalistická práce s rekvizitami, včetně jednoduchých proměn lesa v továrny

a zpět pouhým překlopením drobných kulis, práce s drobnými plošnými „loutečkami“... Multimedia jsou v módě, ale málokdy mají takový smysl, jako zde: jen zřídka je k vidění takto funkční práce s projekcemi realistických snímků lesa či abstraktních grafik, které se kontrastují a doplňují s plošnými loutkami či nápadité rozhybávání obrazců pohybem ploch, na něž jsou promítány. Je to vlastně vyprávěné divadlo - ale slovo, jako by v něm téměř nebylo; silné sdělení se obejde bez silných slov.

Výsledkem je poeticky i myšlenkově působivá inscenace, kterou mohou malé děti vnímat jako pohádku, dospívající jako absurdní grotesku, dospělí jako filosofické zamýšlení. To vše v optimistické tiché víře, že z medvěda nikdo robota u pásu neudělá, že příroda, či spíše přirozenost, nakonec stejně zvítězí (je-li to ovšem optimistické) - stačí spolehnout na své nejhlubší instinkty a zůstat medvědem - nebo člověkem. (LR)

MALÉ DVĚ, ZUŠ F.A.Šporka Jaroměř: O šmolíčkoví (autor K. J. Erben, režie Jar-ka Holasová a soubor)

Vždycky mě potěší, když inscenátoři vezmou pohádku vážně a neudělají si z ní jen trampolínu pro své umělecké kotmelce. Namlouvá-li si někdo, že notoricky známé pohádky malé děti nudí, mylí se: často je ani neznají, a znají-li je, vyžadují aby jejich znalost potvrzovaly.

Jaroměřský soubor Malé dvě (k nimž ovšem přibyl ještě jeden rovněž už trochu větší) bere Erbenovu předlohu poctivě za svou. Na stole je rám, z něj visí zelené pentle lesa, přizakrývající loutkoherce, vpravo jsou velké zavírací dveře šmolíčkovy domku - tedy přesně to rozvržení, na němž pohádka stojí: bezpečně doma a nebezpečný temný les. Loutky mají podobu spuštěného zápěstí s přípevněnou hlavičkou a prsty coby nožičkami (známe je třeba z inscenace Back to Bullerbyn), s nimiž zejména jezinky báječně hrají i velmi jemné detaily; jelen je vpleten jako vzor do svetru a chlapec, který v něm hraje mu přidává své ruce v žlutých rukavicích coby zlaté parohy - je to hezký a nápaditý obraz, ale omezenost prostředků chlapce chtě nechtě vede k tomu, že výraz svěřuje spíše vlastnímu obličejí, než hře s „loutkou“. Inscenace je držena v příjemně tvarovaném temporytmu i použitými zvukovými doplňky a prací se slovem. Je to prostě drobníčka, která potěší každého loutkáře a nejen jeho. A dospělého, ale především děti, jimž je určena.

Vím, že se lépe poslouchá chvála. Protože však nepovažuji za nutné a prospěšné ani u dobré inscenace pět jen oslavné ódy a tvářit se, že musím chápat a chválit i to, co by mohlo být ku prospěchu věci lepší, přiznávám, že tu pár takových drobností je. Nátlak jezinek ani šmolíčkovy váhání a rozhodování není příliš vystavěno a vygradováno. Šťastnou se mi rovněž nejeví redukce tří únosů na dva, jež oslabuje napětí, a trochu setřeno je i šmolíčkovy provinění, neboť při druhém únosu nikomu neotevřel, ale byl chycen úskokem, když se jezinky schovaly v lese a on jen povykoukl ze dveří. A úplně účinný není ani samotný závěr: pochopil šmolíček svou chybu (byla-li jaká)? Nebo příště zase uvěří básíkům, kteří se vtírají hezkými slovy, sliby a škemráním? (LR)

OLDSTARS Praha: Vyskočit z kůže (autor Zuza Ferenczová, režie Tomáš Staněk)

Tragický příběh mladičké těhotné dívky, naplněný polodětskými úvahami o životě, smrti, zodpovědnosti a nemožnosti rozhodnout se v (zdánlivě) bezvýhodné situaci dobře.

Nemám rád předstírání na divadle, nemám rád falešné prožívání, nemám rád, když se amatéři, najmě mladí, snaží napodobovat profesionální divadlo - tedy vše to, co lze tak často vidat v interpretačním divadle.

Pražské „Vyskočit z kůže“ je výborné interpretační divadlo - tedy divadlo založené na předem napsané hře, kterou si inscenátoři po svém vyložili, osvojili a naplnili. Kvality dramaturgické úpravy spočívají v tom, že v stříhových sekvencích logicky a účinně vede děj

a téma v něm. Nenápadná, leč nápaditá režie rozehrává situace v rozhýbaném prostoru i temporytmicky proměnlivém čase. Hlavním kladem je přesvědčivé osobnostní herectví s jemně odstíněnými psychorealistickými výkony v polohách od komiky po tragiku.

Po celá staletí usilovalo umění o syntézu směřující k vytvoření ideálního obrazu; jeho novost spočívala v zdokonaleném přístupu, poskytujícím novou interpretaci ideálu. Moderní a zejména postmoderní umění směřuje k analýze, jejímž cílem není zachycení ideálu, nýbrž jeho zpochybnění a sama novost způsobu zobrazování. Je obecně uznáváno, že umění, které nepřináší nic nového, není umění. Ale ona novost nemusí být (a funkční novost nebývá) pouze ve formě. (Ostatně zavrhneme-li interpretační divadlo (mám na mysli dobré interpretační divadlo), čemu bude alternativa alternativou, netradičnost netradičností a na co se bude zaměřovat experiment?)

Novost této inscenace vidím především v konsistentním výkladu a zmíněném osvojení a naplnění materií vlastního citění inscenátorů, tedy především v onom osobnostním herectví. Kdyby se to nezdálo být protimluv, napsal bych, že jde o autorské interpretační divadlo. Ale on to v tomto případě až takový protimluv není.

OLDstars jsou prý vesměs bývalí absolventi Dismanova rozhlasového dětského souboru, nynější studenti převážně uměleckých škol. Nevím přesně kde, ale ať tam či onde, rozhodně se něco naučili - nemají-li svůj talent od páneboha. (LR)

STŘÍPEK - SKUPINA ŠAFRÁN Plzeň: Bílobílý svět (autor Daniel Hevier, František Kaska, Šárka Chvalová, režie František Kaska, Šárka Chvalová)

Jsou tací, kteří praví, že divadlo poezie je protimluv: buď jde o divadlo, nebo o poezii. To plně platí pro ty produkce, jejichž jediným obsahem je poetické mlžno - tedy pro špatné divadlo poezie. Bílobílý svět patří do kategorie dobrého divadla poezie.

Na širším stole, pokrytém bílými látkami a záclonami, stojí papírové středně velké leporelo s různě velkými a různě rozkládatelnými bílými a černými plochami, před nimiž jsou prezentovány průhledné fólie s černými či bílými kresbami, jež se obrácením před kontrastním pozadím kouzelně proměňují, k tomu pár plošných zvířátek, pruhů látek a dalších rekvizit a především drátěná figurka hlavního „hrdinu“ - kluka Adama.

Tak, jako si Daniel Hevier pohrává ve svých verších a prózách se slovy, pohrávají si herečka a herec také s výtvarnými obrazy, které nejsou ilustrací vyřčeného, nýbrž kontrapunktickým dialogem s ním; výsledkem jsou metaforické paralely mezi slovem, obrazem a hudbou.

Záměrně nemluvím o loutkovém divadle, nýbrž spíš o výtvarném divadle s výraznými loutkářskými prvky. Drátěná figurka Adama jako součást mnoha obrázků funguje - její možnosti stát se loutkou, která alespoň v náznacích jedná, však, bohužel, nejsou příliš využity a malý Adam se nestává hrdinou, s nímž bychom se plně ztotožňovali a jemuž bychom fandili: začíná to už jeho pavoukovitým vzhledem, který nás nevtahuje a pokračuje i méně než minimalistickým jednáním.

Skladebný princip leporela se uplatňuje i v kompozici celku. Od začátku je nám pomocí střídajících se slovních, obrazových a písňových „čísel“ signalizováno, že jde o volné pásmo - ale s průběhem času a s tím, jak zjišťujeme, že jde o Adamův den, vnučují se i souvislosti takto vznikající, a tudíž i potřeba ono pásmo nějak tematicky završit a uzavřít. V tom je ještě drobná rezerva pořadu. Pak by snad bylo i jasnější, co onen bílobílý svět znamená tematicky.

Určující je křehkost až něha s níž nás oba protagonisté vedou časem a prostorem, přičemž se lepkavé poetičnosti brání neustálou oscilací mezi poetickým slovem i duchem a střizlivou realitou, vnášenou lehce zlehčujícím odstupem a drobnými „komentá-

ří“. Hlavní hodnotou je tu zklidnění, ztišení a pozastavení se, jímavost a něha - neplést si se sladkostí, s níž se tu nepracuje. Inscenátoři dokazují, že mají smysl pro děti a jejich vnímání: je až kupodivu, jak i nejmenší děti s napětím sledují ono téměř nicnedějí na jevišti. Asi i proto, že Bílý svět se jim nepodobí, nepřišišlává na ně, ani je nepřehlíží, ale nabízí důstojný rovnocenný dialog s divákem - ať je jím dospělý nebo dítě. (LR)

A JEDNA **MAXIRECENZE** NA KONEC

OPAL Opava: Daidalův pád (autor Oldřich Augusta, Miroslava Halámková, režie Miroslava Halámková)

Opal tentokrát sáhl po vážném tématu viny a trestu, které se promítají do vztahu otce Daidala a syna Ikaru. Soubor nás od samého začátku nenechává na pochybách, že nepůjde o žádné legrácky, a nestydí se ani za patos, jenž tu má své oprávnění. Patos je chůze po ostří nože: nesklouzneme-li, docílíme silného zážitku, sklouzneme-li může nastat pád do směšnosti. Jako u každého vypjatého citu je třeba přesně a přísně hlídat tuto hranici a udržet si potřebnou míru komunikace mezi člověkem-hercem a člověkem-divákem: nepředvádět velikost, ale přesvědčovat diváka o naléhavosti a velikosti věci samé. A také hledat funkční kontrast odlehčení. Zmiňuji to ne jako problém inscenace, nýbrž jako podmínku, kterou musí splnit.

Scénu tvoří osm bíle pojednaných půl metru vysokých kubesů metr na metr, z nichž se v průběhu inscenace vytvářejí potřebná prostředí: hora Olymp, město, skála, z níž je svržen Tálus, krétský pahorek... Do hry nás po krátkém úvodu chóru zavede spor žár-živých bohyň Athény a Afrodity, které jsou (stejně jako Hermes, Hélios a Megera Litice) představovány divadlem masek. Svět pozemšťanů je reprezentován třičtvrtěmetrovými bílými torzy, jejichž chybějící ruce nahrazují paže loutkoherců.

Obdivuhodná je stylová jednota obou plánů ve výtvarné podobě a gestice. Zatímco běžně vidáme, že si herci nasadí masky a tělem včetně gest dál jednaj, jako by žádnou masku neměli - civilně, bez schopnosti sjednotit materiální předmětnost masky a svou vlastní tělesnost - v Daidalově pádu herci dokáží důsledně stylizovat gesta tak, že obojí dokonale srůstá. Totéž lze říci o úsporném, zato však významovém, znakovém gestu živých rukou, doplňujících loutky; rezervou je ještě práce celým tělem loutky (postavením, náklony, orientací...) a hlasová stylizace některých postav.

Inscenace má i některé dramaturgické rezervy. Režisérka hru Oldřicha Augusty z roku 1987 nejen přejmenovala, ale především výrazně proškrtala. Obojí k dobru věci - jakkoli mohla tužku ještě přioštit: některé party vypravěčů by bylo možné oželeť, neboť zahraný děj je natolik srozumitelný a účinný, že nepotřebuje ani vysvětlení, ani komentář, ani posuny v čase. Vzhledem k zvolenému tématu viny a trestu zůstává zavádějící, tematicky nezařazený motiv Ikarovy touhy létat, stejně jako jeho pozdější touha nenásledovat otce v jeho „prostřednosti“ a letět výš, k slunci, k svobodě - touha, která je příčinou pádu jeho i Daidala. Křídla tu totiž nejsou výrazem touhy po vzletu, nýbrž Daidalovy potřeby odčinit vinu, jejíž důsledek dopadá i na syna. Stejně zavádějící je nikam nevedoucí motiv Ariadny a Minotaura a zejména Mínoovy radosti z nadcházejícího dne, kdy člověk poprvé vzlétne (a jeho vězňové tak uletí). Tak působivě, jak odpovídá jejich významu, nejsou zatím jevištně dořešeny tři dramatické vrcholy: svržení Tála, let otce se synem a závěrečné sežehnutí křidel a pád.

I přes tyto drobné výtky jde o pečlivě vystavěnou inscenaci se silnou výpovědí. (LR)

t.č. BABIČKA

Fagi Komiksová vydala už druhou knihu! Tentokrát v nakladatelství Grada Publishing a jmenuje se Fagi - Bezceler - život bez zeleniny. Fagi je třináctiletá dospělá holka. Řeší situace hlavně pomocí slovních hříček, drzých pravd a absurdní logiky. V roce 2010 dala Fagi svolení a podle jejích stripů hrálo divadlo DNO (v režii Jiřího Jelínka) loutkovou inscenaci Svět podle Fagi. Bohužel jsem ho neviděla, znám jen úžasně písničky kapely Květy (hudba Martina E. Kyšperského) z CD V čajové konvici (skladby z projektu Svět podle Fagi). Jak se píše na přebalu knížky: Fagi vás okouzlí i rozesměje. Doporučuji všem od 10 let (vyzkoušeno na vnukovi).

Dramatická výchova ve službách dějepisu - vzdělávací potenciál tematické kooperativní výuky. Napsala Veronika Rodová, vydala Masarykova univerzita Brno, 2014.

O aplikaci metod a technik dramatické výchovy na dějepisné učivo není mnoho prací. Viděla jsem na vlastní oči, že Veronikou popsané výukové celky děti baví, spolupracují spolu, tvoří. Také si dobře vybavuji studentské představení O svatém Václavovi v autorčině režii a napadlo mne, že by její kniha mohla mnohé inspirovat při přípravě inscenace s historickým tématem.

Vybírám z odborných posudků. Jaroslav Provozník, Katedra výchovné dramatiky DAMU: „Autorka vychází z vlastních bohatých mnohaletých zkušeností, což jí umožňuje konkrétní programy srozumitelně popsat, ale také adekvátně komentovat a doprovodit metodickými poznámkami. Ty se týkají různých aspektů této práce, ale i možných rizik a nástrah, které mohou číhat na každého, kdo by se do navržených programů chtěl pustit.“ Roman Švaříček, Ústav pedagogických věd FF MU: „Kniha je napínavá, originální a přínosná pro pedagogické vědy. Především bych ji doporučoval studentům učitelství, pro které může být zdrojem vlastního experimentování, tolik potřebného pro tvorbu budoucí učitelské identity.“

JD, t.č. babička

AUTOŘI PŘÍSPĚVKŮ

JD - Jarmila DOLEŽALOVÁ, lektorka dramatické výchovy, Brno, t.č. babička

IK - Irena KONÝVKOVÁ, učitelka ZUŠ, vedoucí dětského souboru HOP-HOP, Ostrov

SM - Silva MACKOVÁ, pedagožka Ateliéru divadlo a výchova JAMU Brno

LR - Luděk RICHTER, režisér, divadelní teoretik, absolvent FF UK a DAMU, Praha

AR - Alexandr RYCHECKÝ, lektor dramatické výchovy, Ostrava

MV - Mirka VYDROVÁ, absolventka loutkoherectví a dramatické výchovy DAMU, Praha

Divadlo dětem, čtvrtletník DDD, vydává Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež DOBRÉ DIVADLO DĚTEM, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.: 222 726 335, e-mail: osDDD@seznam.cz
Toto číslo vyšlo k 1. podzimnímu dni, 23. září 2015 za podpory Ministerstva kultury. MK ČR E 15172.